

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Конкурс

Не просто
зачіска,
а цілий світ

► СТОР. 7

Культура

Купив магазин
і розмістив
там скрині

► СТОР. 12

Коментар

Чийми
устама
глаголить
істина

► СТОР. 13

№ 218 (5218)

СУБОТА, 19 ЛИСТОПАДА 2011 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Збитки від діяльності
«Лівели» — близько
трьох мільярдів гривень?

Такі дані оприлюднив
голова парламентської ТСК
Роман Зварич

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 18 листопада
Звіту ТСК передувала година запитань до уряду, на якій розглядалося два питання: про житлово-комунальне господарство та охорону здоров'я. Доповідали очільники профільних міністерств — з питань регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Анатолій Близнюк та охорони здоров'я Олександр Аніщенко.

► СТОР. 2

Оце вам, кияни,
і «попівський» день...

Продовження теми
Власники скандальної забудови поблизу станції метро «Театральна», крім самої споруди, подарують місту 10 млн. грн. на... завершення робіт. Про це на прес-конференції 17 листопада повідомив заступник голови КМДА Олександр Пузанов.

► СТОР. 5

Протестувальники
тримають у страху
фінансові центри

У Нью-Йорку понад 300 осіб заарештовано під час масової акції протесту, організованої рухом «Окупуї Уолл-стрит». Деякі учасники маніфестації розпочали сутички з поліцією, у результаті чого поранено 7 співробітників правоохоронних органів і госпіталізовано двох демонстрантів. На початку маршу протестувальники безуспішно намагалися обмежити доступ у Нью-Йоркську фондову біржу, потім розосередилися по декількох районах міста, а також вийшли на дорогу в районі Бруклінського моста.

► СТОР. 9

Працювати краще
без мотивації
ЖЕКи не можуть

Житлово-комунальна галузь — чи не найпроблемніша сфера як по всій країні, так і у столиці зокрема. Вчора експерти знову зібралися поговорити про стан ЖК господарства. Сенсації не сталось. Змінюються влади, уряди, очільники профільних міністерств, а головні проблеми (непрозора система формування тарифів, низька якість наданих послуг і неможливість споживачів обстоювати свої права) з роками тільки накопичуються.

► СТОР. 6

Професійне свято, яке стало всенародним

Трудівникам сільського
господарства, селянству

Радий щиро, від усього серця привітати вас, шановні співгромадяни, з Днем працівників сільського господарства.

Встановлене як професійне, це свято відразу ж стало всенародним, увібравши й відобразивши правітну, глибинну сутність хліборобської праці, її всеосяжну економічну, соціальну та духовну значущість. Село, земля в Україні — це незрівнянно більше, ширше і багатогранніше, ніж середовище, де виробляються продукти харчування чи сировина для промисловості. Це життєвий корінь нашого народу, опора й осереддя його національного характеру й духу. А водночас — джерело енергії, сил, віри та впевненості в подоланні негараздів, яких село зазнає разом з усією країною і ще гостріше від неї.

Відродження, зміцнення і подальше нарощування виробничо-технічного потенціалу агропромислового комплексу, докорінне поліпшення соціального обличчя села нині співставні з критично вирішальними засадами самого існування нашої держави, її економіки, умов життя та добробуту людей. Верховна Рада спрямовуватиме свої зусилля на те, щоб законодавча база, державна підтримка гідно долучалися до працелюбності, терпіння та подвижництва, якими наше селянство завжди, скрізь і в усьому віддано служило Україні.

Найглибша вам вдячність та доземний уклін за цей безприкладний подвиг!

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛІТВИН.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

Аграріїв вітають
з рекордним врожаєм

В Україні вже зібрано понад 50 мільйонів тонн зерна. А загалом очікуємо близько 55 мільйонів, що може стати історичним рекордом для держави. Такі цифри звучали з трибуни Національного палацу мистецтв «Україна», де напередодні Дня працівників сільського господарства, який відзначається в неділю, урочисто, за участі Президента Віктора Януковича, підбили підсумки аграрного сезону.

На знімку: Вінниця. Завершився сезон осінніх ярмарків із продажу населенню сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів.

► СТОР. 3

події

Всесвітній день пам'яті жертв ДТП — вшануванням їх пам'яті.

► СТОР. 7

Лікарі: хворих
на грип немає

По Європі блукає грипозний привид: настає сезон передбачень епідемії.

Щеплення від цієї хвороби зажили в Україні одіозної слави. Та імунологи переконують: вакцини вже не ті, що 10—20 років тому, й безпечні для всіх. За українським законодавством, такі щеплення не є «рекомендованими», цебто обов'язковими, а робляться за власним бажанням. Ціни — на всякий гаманець: від 45 до 80 й більше гривень плюс послуги лікаря. Тих, кому шкода грошей на профілактику, попереджають: хворі платять значно дорожче.

► СТОР. 7

КОРОТКО

■ На Черкащині лише одна дитина, яка закінчила навчання в інтернаті, отримала у 2011 році житло. Усього в області налічується 2600 дітей-сиріт, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Лідери й активісти громадських організацій Рівненської області на установчій конференції створили обласний осередок Всеукраїнської громадської організації «Вперед!», **повідомляє наш власкор Олександр ЮРКОВА.**

■ У Києві на будівництві Подільського мостового переходу впав найбільший в Україні плавучий кран вантажопідйомністю три тисячі тонн. Врятовано трьох осіб, які впали у Дніпро разом із краном, п'ятеро дісталися берега самостійно, **повідомляє прес-служба Управління МНС у Києві.**

Україна за 10 місяців 2011 року збільшила експорт електроенергії на 57,9 відсотка

Збитки від діяльності «Лівели» — близько трьох мільярдів гривень?

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання
18 листопада

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Народних депутатів насамперед цікавило, чому гальмується перехід населення на індивідуальне опалення. За словами А. Близнюка, міністерство та він особисто підтримують, коли ОСББ чи кооперативи переходять на індивідуальне опалення всього будинку. Однак проти того, щоб це відбувалося в окремих квартирах. Зокрема, через непристосованість для цього

Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Анатолій Близнюк.

вентиляційних каналів, що призводить до нещасних випадків. Так, повідомив міністр, з початку року в опалювальний період сталося 22 нещасні випадки, в яких постраждало 40 людей, 16 з яких загинули. «Тож це не той шлях, яким маємо йти», — наголосив А. Близнюк.

Крім того, міністр повідомив, що міністерство підготувало програму реформування ЖКГ. Адже через застарілість тепломереж галузь зазнає чимало втрат. Лише втрати на котельнях становлять близько

15 відсотків. Тож необхідне їх технічне переоснащення, зокрема, і використання альтернативного палива.

Запитання на адресу міністра охорони здоров'я Олександра Аніщенка стосувалися, зокрема, медичної реформи та стану здоров'я екс-прем'єра Юлії Тимошенко. Відповідаючи на них, міністр зауважив, що хоча позитивні зрушення у реформуванні вже є, більш конкретні результати очікуються через рік. Міністр повідомив, що у рамках реформи у проект держбюджету закладено дві субвенції. 327 млн. грн. — на оснащення центрів та закупівлю транспорту для пілотних регіонів та 323 млн. — для забезпечення медикаментами машин «швидкої допомоги» в усіх регіонах.

Водночас Сергій Власенко («БЮТ-«Батьківщина») поцікавився у міністра: чому не здійснюється «нормальне» обстеження Юлії Тимошенко, натомість щодня провадяться слідчі дії, які тривають по чотири-п'ять годин, хоча Тимошенко вже 14 днів не може ходити. У відповідь урядовець зауважив, що екс-прем'єру встановлено діагноз та призначено лікування, яке й надається. А для проведення ретельного медичного обстеження поза межами СІЗО необхідне рішення суду. «Ми готові надати допо-

могу, якщо отримаємо рішення апеляційного суду», — сказав він. О. Аніщенко підтвердив також, що у висновку комісії зазначається, що протипоказань для проведення допитів Тимошенко немає.

Після завершення години запитань до уряду парламентарії підтримали пропозицію регіонала Михайла Чечетова, щоб замість «Різного» сесія продовжила розгляд питань порядку денного, а пленарне засідання тривало до завершення розгляду останнього законопроекту. Потому депутати заслухали звіт Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування обставин та наслідків діяльності на українському ринку нафтопродуктів компанії «Лівела» та інших пов'язаних з нею юридичних осіб. Як повідомив голова комісії Роман Зварич («НУ—НС»), протягом 2010 року «Лівела» ввозила до країни різні види нафтопродуктів, не сплачуючи за це жодних коштів. «Загальна сума несплачених податків становить 2 млрд. 892 млн. гривень», — зауважив депутат. Крім того, за його словами, «комісія може документально довести, що протягом останніх 10 років, крім «Лівели», за схемами, закладеними законом про іноземні інвестиції (діяв близько 14 місяців з січня 1992 року по березень 1993

Міністр охорони здоров'я України Олександр Аніщенко.

року), працювало понад 400 окремих підприємств, які завдали збитків державі на суму 8 млрд. гривень», — наголосив голова комісії.

Заяву від двох опозиційних фракцій з парламентської трибуни виголосив бютівець Володимир Яворівський. Він висловив обурення щодо відповідей урядовців, а також щодо скасування «Різного». «Нам затуляють рота. Ви не хочете чути нас? Хочете чути тільки себе?» — поцікавився він. На знак протесту, заявив В. Яворівський, фракція залишає засідання.

У цілому як закон було ухвалено проект закону про внесення змін до статті 26 За-

кону «Про реабілітацію інвалідів в Україні» щодо забезпечення інвалідів технічними та іншими засобами реабілітації, виготовленими за індивідуальним замовленням. А також зміни до статті 17-1 Закону «Про електроенергетику» (щодо визначення питомої ваги українських товарів у вартості будівництва об'єкта електроенергетики).

З днем народження цього дня вітали Василя Кравчука («БЮТ-«Батьківщина»).

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Компроміс — це коли кожна сторона щось втрачає

Вечірнє засідання
17 листопада

Ухваливши конституційною більшістю законопроект «Про вибори народних депутатів України», Верховна Рада продемонструвала свою здатність до компромісу. Таку думку після завершення обговорення цього документа висловив глава парламенту Володимир Литвин. «Сьогодні ми всі продемонстрували здатність на компроміс. Що таке компроміс? Це коли кожна сторона відчуває, що вона щось втратила у своїх планах, у своїх розрахунках, але в підсумку буде прийнято те середньозважене рішення, яке, очевидно, буде підтримано суспільством», — сказав він. Через хвилину на табло з'явилися результати голосування: 366 голосів «за». Отож наступна Верховна Рада обиратиметься на основі пропорційно-мажоритарної системи (225 народних депутатів буде обрано за партійними списками та ще 225 — в одномандат-

них округах). До того ж заборонено участь виборчих блоків, а прохідний бар'єр для політичних партій збільшено до 5 відсотків.

А перед цим голова Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради Руслан Князевич поінформував про роботу над законопроектом «Про вибори народних депутатів України». За його словами, після детального аналізу чинного законодав-

ДОВІДКОВО

Законопроект про вибори підтримали: Партія регіонів — 187 народних депутатів, «БЮТ-«Батьківщина» — 62, «Наша Україна-Народна самооборона» — 36, комуністи — 24, «Реформи заради майбутнього» — 19, Народна партія — 20, позафракційні — 18.

ства, поданих законопроектів та історії виборчих систем в Україні, представники опозиції запропонували взяти за основу нинішнє законодавство та внести до нього відповідні зміни. А представники більшості запропонували як базовий взяти законопроект, внесений народним депутатом Олександром Єфремовим та іншими. Після цього опозиція, котра категорично не підтримувала цей документ, як компромісний варіант запропонувала законопроект, напрацьований робочою групою на чолі з міністром юстиції Олександром Лавриновичем. До того ж тільки на цей документ був висновок Венеціанської комісії. Водночас опозиція пропонувала, щоб 300 депутатів обиралися за пропорційною системою, а 150 — за мажоритарною, щоб у виборах могли брати участь виборчі блоки політичних партій та щоб виборчий бар'єр було знижено до 1 відсотка. Стосовно неополітичного блоку

вимог опозиції, то вони зводилися до демократизації виборчого процесу та можливості захисту вибору людей.

Зрештою, саме неополітичні вимоги й були підтримані всіма членами ТСК. Тут, зокрема, йдеться про те, що закордонні виборчі дільниці мають утворюватися Центральною виборчою комісією виключно при закордонних дипломатичних установах та у військових частинах; що суб'єкти подання кандидатур до складу окружних та дільничних виборчих комісій мають право на заміну відповідних членів комісії; що всі кандидати в одномандатних виборчих округах мають право подавати своїх представників до складу дільничних виборчих комісій. Крім того, опозиція наполягала, що помилки та неточності, виявлені в поданих кандидатських документах, підлягають виправленню та що це не може бути підставою для

Жодної шпарини для адмінресурсу не залишилося

Верховна Рада продемонструвала, що у відповідальні моменти може знаходити порозуміння, переконаний Володимир Литвин.

Високі демократичні стандарти нового виборчого закону потрібно підкріпити високим рівнем відповідальності учасників виборів. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у п'ятницю в інтерв'ю телеканалу «Рада».

«Верховна Рада продемонструвала, що у відповідальні моменти може зна-

ходити порозуміння, приймати узгоджені рішення», — сказав В. Литвин, зазначивши, що вчорашнє рішення «має не тільки внутрішнє значення, а й міжнародне звучання, оскільки розробка та прийняття закону про вибори перебували під пильною увагою європейських структур».

«Таким чином, є всі підстави стверджувати, що

цей закон — на виріст», — додав він. Керівник парламенту зауважив, що, звісно, виборчий закон «кожен намагався приміряти на себе і під себе, і зрозуміло, що цим законом невдоволені всі». В. Литвин зазначив, що нові виборчі правила унеможливають адміністративний вплив на перебіг виборів. «Ніхто не зможе зняти з перегонів ані окремого кандидата, ані партію, що балотується до парламенту. Змінена практика формування ви-

борчих комісій: тепер усі учасники виборчого процесу, а не лише ті, що представлені у Верховній Раді, мають право делегувати своїх представників у комісії», — пояснив він.

Новий виборчий закон, заявив керівник парламенту, «розрахований на демократичне суспільство, а отже, вся відповідальність за те, яка влада буде сформована в результаті виборів, лягатиме на людей». «Думаю, треба дати людям можливість самим прийма-

ЦИТАТА

Володимир ЛИТВИН:

«Можу сказати, що цей іспит Україна витримала з гідністю. Єдине, що мене хвилює, — це те, що високі демократичні стандарти, які закладені в законі про вибори народних депутатів України, треба підкріпити високим рівнем відповідальності, совісті та моральності тих політиків і політичних сил, які братимуть участь у виборах».

ти рішення, щоб потім не було нарікань, що вони не мали відношення до формування влади. Тепер доля країни — і це не пафос — у руках людей. Бо не зали-

шилося жодної можливості, жодної шпарини для адміністративного ресурсу», — сказав В. Литвин.

Прес-служба Верховної Ради України.

Чому опозиція голосувала разом з більшістю

Консолідоване голосування представників більшості та опозиції за нову редакцію закону про вибори народних депутатів України гарантує чесні й прозорі вибори, підкреслив на брифінгу лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов.

Коментуючи заяви окремих опозиційних політиків про те, що компроміс все-таки недостатній і влада фактично нічим не поступилася, політик заз-

начив, що в доопрацьованому документі враховано зауваження і пропозиції Венеціанської комісії, а також депутатів від меншості. Під законопроек-

том підписалися всі члени ТСК, у якій представлені депутати з усіх фракцій. Під час обговорення в сесійному залі промовці не тільки від більшості, а й від опозиційних партій підтвердили, що з ухваленням цього документа знято всі питання про можливість фальсифікації вибо-

рів. Тоді як три політичні питання — про виборчу систему, прохідний бар'єр і участь блоків у виборах — були віддані на рішення зали. «Такого консолідованого голосування ми вже давно не мали», — сказав О. Єфремов. І порадив тим партіям, які залишилися незадоволені новим ви-

борчим бар'єром, зокрема, малим партіям, яких не влаштовує п'ятивідсотковий прохідний бар'єр, за рік, що залишився до виборів, створити конкурентоспроможні політичні сили. Парламентарій нагадав, що з 27 країн Євросоюзу більшість країн має прохідний бар'єр 5 відсотків, а деякі країни ЄС навіть 7 відсотків.

Зваженим назвав лідер регіоналів також і рішення

про направлення на повторне перше читання законопроекту про ринок землі. Розгляд проекту держбюджету-2012 почнеться після завершення переговорів з Російською Федерацією щодо ціни на газ, відповідно до якої буде скориговано основні положення держбюджету, зазначив лідер фракції.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Аграріїв вітають з рекордним врожаєм

ПІДСУМКИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Завдяки хліборобській праці та щедрій українській землі внутрішню потребу у збіжжі перекрито з великим запасом. А можливий експорт зернових культур протягом нинішнього маркетингового року, переконує міністр агропрому Микола Присяжнюк, становитиме 27,2 мільйона тонн. Вийти на рекордну цифру допомогла і кукурудза. Качанистої вже намолотили понад 19 мільйонів тонн. Середня врожайність — 61,1 центнера з гектара проти 45,8 ц торік. За даними міністра, в країні не лише наростили обсяги овочів та плодово-ягідної продукції, а й за січень—жовтень цього року порівняно з аналогічним періодом 2010-го збільшилося виробництво м'яса та яєць відповідно на 4,8% та 11,8%. А «небувалий урожай цукрових буряків і обсяги цукру, що виробили

аграрії цьогоріч, дадуть можливість повністю забезпечити внутрішній ринок, зберегти цінову стабільність на цей важливий стратегічний народний продукт і створити експортний потенціал. Хоча Російська Федерація так і не дала дозвіл на експорт цукру на їхню територію. Але сьогодні є підстави прогнозувати, що ЄС дасть квоти наступного року, щоб ми могли експортувати туди цукор», — наголошує міністр. Керівництвом міністерства також було проведено переговори з країнами, які мають бажання закуповувати український цукор. Серед потенційних імпортерів — Китай, Афганістан та інші країни Азії. За словами Миколи Присяжнюка, нині Мінагропрод розпочинає роботу щодо мотивації розвитку одноосібних сільгосп підприємств, малого бізнесу на селі: «Ми пропонуємо проекти під назвою «Маєток» для утримання молочного скотарства, проект для утримання і розведення свиней, а

також для вирощування овочів і фруктів. І держава активно надаватиме фінансову підтримку. Наступного року будемо впроваджувати систему кооперації, заготівлі молока спільно з переробними підприємствами, аби цей ланцюг від виробника до споживача вдалося скоротити». Усе добре і на соняшниковому лані, де завершили збирання цієї стратегічної олійної культури. Як зазначив генеральний директор асоціації «Укроліяпром» Степан Капшук, намолочено 8,8 мільйона тонн насіння соняшнику. Приємно те, що такого рекордного валу вдалося досягти не за рахунок розширення посівних площ, а передусім завдяки підвищенню врожайності. Якщо торік у середньому збирали по 16 ц/га, то нині кожен гектар дав по 19,1 центнера. Думки збирала Галина КВІТКА. Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Виступ Президента України Віктора Януковича під час урочистостей з нагоди Дня працівників сільського господарства.

Інформаційна політика має відповідати вимогам сучасності

Засоби масової інформації під час виборчої кампанії не будуть захищені законодавчо. Оскільки закон про вибори народних депутатів не передбачає мораторій на позапланові перевірки медіа. Про це під час «круглого столу» на тему «Інтеграція України в європейське інформаційне суспільство» заявила представник парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації Ірина Геращенко (на знімку друга ліворуч).

«Усі, хто дивиться телебачення та читає газети, можуть погодитися з тим, що, на жаль, влада, опозиція і медіа активно залучені до формування в Україні віртуального політичного світу. Це насправді не допома-

гає, а, навпаки, заважає суспільству сформувати своє бачення, засноване на фактах, які відбуваються в політиці. Отже, постає запитання: чи відповідає нині вітчизняне інформаційне поле європейським заса-

дам? На мою думку, ні. Тому це питання треба порушувати, щоб усвідомити, як зупинити негативні тенденції», — зазначила вона. Парламентарій підтримує Президента в тому, що владі треба якомога серйозніше розповідати про свою роботу. Адже, за її словами, люди, які мають пояснювати зрозумілою мовою про реформи, навіть не знають різниці між блогом і прес-релізом, представленням

ДО РЕЧІ

Комітети Верховної Ради з питань свободи слова та інформації і з питань європейської інтеграції пропонують на каналі «Рада» мінімум раз на тиждень показувати програми, присвячені євроінтеграції.

політика в соціальних мережах і в традиційних медіа. Тобто консервативна влада веде пострадянську інформаційну політику, котра не пристосована до викликів сучасності.

Говорячи про позитивні моменти щодо інтеграції України в європейське інформаційне суспільство, І. Геращенко підкреслила, що одним із гучних проєктів цього року є відкриття українського офісу «Europress». «Є багато зауважень, приміром, наскільки контент вітчизняної версії відповідає стандартам демократичної подачі інформації, але у будь-якому разі цей проєкт потрібно вітати, підтримувати і рекламувати, бо це гарний приклад інтеграції нашої держави у європейський інфор-

маційний простір», — наголосила народний обранець.

І. Геращенко розповіла, що є ідея запровадити постійний семінар про євроінтеграцію для регіональних журналістів.

У свою чергу, президент Європейської медіаплатформи Ханне Северінсен (на знімку країна праворуч) вважає, що інтернет може слугувати надійним засобом боротьби із корупцією.

Також, за її словами, для суспільства є дуже важливою прозорість, і саме інтернет може стати засобом висвітлення ходу адміністративної реформи. Окрім цього, вона підкреслила, що мережа інтернет відкриває нові можливості для бізнесу в Україні.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ. Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Увічнення пам'яті — тема громадського обговорення

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань науки і освіти рекомендує парламенту прийняти в другому читанні та в цілому проєкт закону про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен фізичних осіб.

Парламентарії зазначили, що законопроект спрямований на регулювання правовідносин, що виникають у зв'язку з використанням у найменуваннях організацій та назвах окремих об'єктів імен видатних осіб, ювілейних та святкових дат, назв чи дат історичних подій.

Зокрема, проєктом пропонується присвоювати імена фізичних осіб з метою увічнення пам'яті про осіб, які зробили вагомий внесок у боротьбу за незалежність, розбудову української держави, підтримання міжнародного миру і безпеки, зміцнення міжнародного авторитету

України; здійснили героїчний вчинок в ім'я Батьківщини; зробили значний особистий внесок у розвиток науки, освіти, культури та інших сфер суспільного життя. Ім'я людини пропонується присвоювати лише після її смерті. Законодавці пропонують також установити, що юридичним особам та об'єктам права власності, які за ними закріплені, як правило, має присвоюватися ім'я тієї особи, діяль-

ність якої була пов'язана з нею чи об'єктом права власності, якій (якому) це ім'я присвоюється. І робити це слід лише після громадського обговорення. Згідно із проєктом, порядок його проведення має встановлюватися Кабінетом Міністрів України. Народні депутати під час засідання наголошували, що всього до законопроекту під час підготовки його до другого читання надійшло десять пропози-

цій, які враховані повністю або частково. Так, під час доопрацювання документа уточнено назву закону. Окрім того, враховано також положення статей 4 та 8 Закону України «Про управління об'єктами державної власності», згідно з якими Національна академія наук та національні галузеві академії наук мають самостійно присвоювати своїм установам імена видатних учених.

Вл. інф.

У НОМЕР

Паркан довкола Верховної Ради зрізали «болгаркою»

Учора опісля 11-ї ранку народні депутати з опозиційних фракцій демонтували, зрізавши «болгаркою», декілька частин металевого паркану, встановленого довкола будівлі Верховної Ради після того, як пікетувальники намагалися прорватися до парламенту. І пояснили свої дії тим, що так і не отримали відповіді на запитання, хто розпорядився встановити огорожу та кому вона належить. «Болгарку» тримав у руках народний депутат від «НУ—НС» Андрій Парубій. «Ми почали демонтаж цього паркану, а тепер нехай комунальники далі ліквідовують незаконно встановлений паркан. А якщо вони цього не зроблять, то ми приїдемо вже з професійними «болгарками» і знесемо увесь паркан, витратимо декілька годин», — сказав депутат від «НУ—НС» Володимир Ар'єв. «І кому, як не народним депутатам, ліквідовувати порушення закону», — додав депутат Володимир В'язівський. На запитання, чи не вважатиметься демонтаж паркану правопорушенням, депутати заперечили: мовляв, оскільки паркан нічийний і немає жодного документа, що засвідчував би законність його встановлення, то й жодного правопорушення нема.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Перевірки зроблять публічними

Про всі перевірки, які контролери проводять у Вінниці, відтепер повідомлятимуть в Інтернеті на спеціальному сайті. В інформації вказуватимуть насамперед підставу для проведення перевірки з посиланням на нормативно-правову базу і зазначенням того, є вона плановою чи позаплановою. Далі називатимуть організацію, яка її здійснює, та прізвища перевіряльників, а також терміни проведення та її результати.

Концепцію сайту, який зробить публічними перевірки контролюючих органів, презентували на засіданні ради підприємців при міському голові. Як повідомив директор департаменту інформаційних технологій Вінницької міськради Олександр Риженок, сайт складатиметься з двох розділів. У першому вміщено роз'яснювальні матеріали, зокрема, документи, на підставі яких контролери проводять роботу у колективах, витяги з чинного законодавства тощо. У другому повідомлятимуть про хід перевірок. Інформацію про це надаватимуть самі підприємці. На веб-сторінці розмістять телефони «гарячих ліній» усіх контролюючих органів.

Ініціатором створення такого сайту є міський голова Вінниці Володимир Гройсман. За його словами, у такий спосіб зроблять систему контролю більш відкритою. «Один раз на місяць будемо здійснювати моніторинг вміщених матеріалів, — зазначив на засіданні ради підприємців міський голова. — На їх підставі не лише влада, а й керівники контролюючих органів зможуть аналізувати роботу своїх підлеглих». На переконання Володимира Гройсмана, публічність у такому питанні кардинально змінить ситуацію у стосунках між перевіряльниками і підприємцями. Останні, за словами міського голови, продовжують скаржитися на зловживання представників контролюючих органів.

Віктор СКРИПНИК. Вінниця.

Співчуваємо

Депутатська фракція Партії регіонів у Верховній Раді України висловлює щире співчуття Секретарю Ради національної безпеки і оборони України Раїсі Василівні Богатирьовій у зв'язку з неоправною втратою — смертю матері Ганни Марківни ЛАКТІОНОВОЇ. Щира і чуйна людина, Ганна Марківна прожила довге й непросте життя. Головним її здобутком і радістю були три доньки, яких вона виховала справжніми людьми і якими з повним правом пишалася. Усі ми діти своїх батьків, яким навіки вдячні за подароване життя і любов. Тому кожен з нас розуміє невимовний біль втрати найдорожчої людини — матері. Поділяємо глибоку скорботу з рідними і близькими покійної. Відносимо щирі співчуття Вам, шановна Раїсо Василівно, та Вашій родині.

Депутатська фракція Народної партії у Верховній Раді України висловлює співчуття Секретареві Ради національної безпеки і оборони України Богатирьовій Р. В. з приводу смерті її матері.

3 гірських районів тікає бізнес

ЗАКОН У ДІІ

Закон про статус гірських населених пунктів в Україні виконується лише на 20 відсотків, вважає голова Старосамбірської районної ради на Львівщині Володимир Горбовий. І пропонує альтернативу: прийняти закон про розвиток гірських територій.

— 30 років тому у Старосамбірському районі Львівської області проживало 100 тисяч населення, нині — 78. Працездатних — 45 тисяч. Відкинемо вісім тисяч школярів і дві тисячі дошкільнят. Решту — пенсіонери, — підраховує Володимир Горбовий, голова Старосамбірської райради. — Район старіє. Молодь виїжджає на заробітки. А тепер візьмемо приміські райони біля Львова. Всі вони переважили за 100 тисяч, хоч 30 років тому мали по 60-70 тисяч. Люди самі голосують, де їм краще жити.

— Вас учетверте обрали головою Старосамбірської райради. Хто краще за вас може знати проблеми краю? Як нині виживають жителі гірського і одночасно прикордонного району Львівщини?

— Це для мене самого загадка. Реструктуризація економіки після здобуття незалежності для гірських районів відбулася не в кращу сторону. В усі часи були хвилі міграції: і за Австро-Угорщини, і за Польщі, і в роки СРСР. І тепер багато людей виїхало за кордон. Нині міграційні хвилі приводять до зникнення багатьох населених пунктів з карти України. Для прикладу можу навести село Мшанець. Двадцять років тому в прекрасній школі тут навчалося 200 учнів, сьогодні — чотири. Без війни, без голоду, без епідемії зникають цілі села.

Усі наші біди з двох причин: перша — ми гірський район, друга — ми ще розташовані на кордоні з Польщею. Прикордонну смугу з Європейським Союзом я називаю лінією вимирання. Всі села біля кордону закінчуються тупиком.

Шансів на розвиток вони не мають. Щоправда, якщо будувати невеличкі пункти пропуску, території оживають. Починається життя, розвивається економіка, появляється близько тисячі робочих місць. У нас лісистий район. Ми провели цікаве дослідження, де найбільше самовільно вирубують дерев. Виявляється, біля пунктів пропуску найменше нищать деревину. Люди мають альтернативу: або красти ліс, або переїхати через кордон і заробити на прожиття.

— У 1995 році був прийнятий Закон «Про статус гірських населених пунктів». На ваш погляд, наскільки ефективним він виявився?

ТОЧКА ЗОРУ

Голова Старосамбірської районної ради Володимир Горбовий: «У нас є своя стратегія, своє бачення, як гірський та прикордонний район повинен виживати. Але важко доступитися до державних мужів, щоб переконати прийняти пакети необхідних законів».

— На жаль, прийнятий парламентом закон діє тільки в тій частині, яка стосується виплати бюджетникам і пенсіонерам двадцяти відсотків надбавок за проживання в гірських районах. Решта прийнятих рішень залишилися на папері.

— Про що конкретно йдеться?

— Насамперед мали виділяти кошти на облаштування територій. По-перше, на прокладання доріг в горах, які в нас дуже важко будувати і утримувати. А нема доріг, не буде інвестицій. Хто до нас піде? По-друге, на інформаційні технології, засоби зв'язку. Ви знаєте, як в горах працюють мобільні телефони. Ще мали виділяти кошти на попередження природних катаклізмів — паводків, зсувів. У районі потрібно провести великий комплекс заходів, щоб унеможливити стихію. Мали подбати про надходження інвестицій, зацікавити ділових людей перспективами розвитку бізнесу. На жаль, прийнятий закон про статус гірських населених пунктів створив несприятливий інвестиційний клімат.

— Чому?

— Згідно з цим законом усі жителі гірських населених пунктів мали б отримувати зарплату на 20 відсотків більшу, ніж в інших регіонах. Який підприємець піде працювати в гори, щоб платити собі на шкоду більше, ніж в низинних районах? Закон не зацікавив людей діла, скоріше навпаки.

— Які ще негативні наслідки прийнятого закону?

— У гірських районах несподівано з'явилося дуже багато нових пенсіонерів — це працівники правоохоронних органів, чиновники та інші підприємливі люди, які перед виходом на відпочинок реєструються у селах району і отримують на 20 відсотків більшу пенсію.

— На скільки побільшало чужих пенсіонерів?

— Ми такої статистики не ведемо, але навантаження на Пенсійний фонд району досить відчутні. Прийнятий закон, з одного боку, дає можливість жителям гірських районів отримувати більшу платню та пенсію, з другого — не сприяє розвитку самих територій.

— Який вихід?

— Потрібно прийняти закон про розвиток

Голова Старосамбірської районної ради Володимир Горбовий (третій праворуч) на кордоні з Польщею тримає перерізаний колючий дріт.

гірських територій. Не може лише окреме село розвиватися. Потрібно чітко прописати пільгові умови для підприємців, які хочуть мати бізнес у горах. Люди діла повинні прагнути потрапити до нас, а не тікати з гір.

Другий пакет законів має відношення до прикордонних територій. Україна стала членом Світової організації торгівлі. Важлива преференція — це прикордонна торгівля. Товари, які вироблені в прикордонній зоні, не обкладаються ні митами, ні квотами. Якщо б Україна з Польщею прийняла відповідні закони, у 30-кілометровій зоні почався б економічний бум. Основний чинник нашої економіки — це люди, завдяки яким можуть активно розвиватися прикордонні території. Умови нині такі: якщо в Україні дієш по закону, то в Польщі ти — контрабандист, і навпаки.

Маємо хороший світовий досвід, як Туреччина розмістила свої підприємства на кордоні біля аеропортів і зробила свою продукцію конкурентоспроможною. У нас уже є свої напрацювання, підготовлений пакет конкретних пропозицій, аби достукатися до державних мужів. Поки що, коли приїжджаю в парламент з нашими пропозиціями, часто чую: нам це нецікаво.

— На скільки відсотків виконується закон про статус гірських населених пунктів?

— Менше, ніж на 20 відсотків. Закон повинен стимулювати розвиток територій. Не подачки потрібно давати людям, а стимулювати бізнес. У жодній країні держава не дає людям подачки в кишеню. На дотаціях ще ніхто не розбагатів. Повинні створюватися умови для сприятливого економічного клімату.

— Ви, як заступник голови ради Асоціації рад

Львівщини, знаєте ситуацію в інших гірських районах краю — у Сколівському, Турківському. На ваш погляд, які потрібно зробити кроки для розвитку карпатського краю?

— Ми ще об'єдналися в асоціацію гірських районів Львівської, Закарпатської, Івано-Франківської та Чернівецької областей і хочемо добитися одного, щоб і Україна, і Європа підходили до карпатських територій як до екосистеми. Ми вийшли з пропозицією до всіх сусідніх країн прийняти єдину карпатську програму розвитку, а не фінансувати лише один, наблизений до свого кордону, анклав. Я не один рік усіх переконую: гірський і прикордонний край потребують окремого законодавчого підходу.

Розмову вів Богдан КУШНІР.

Львівська область.

Фото надано прес-службою Асоціації рад Львівщини.

Віталій КОРЖ: «Треба дати людям можливість самим заробити на себе»

ІНТЕРВ'Ю З ПРИВОДУ

Приводом для розмови з народним депутатом України стала його особиста бібліотека, кількість книжок у якій вже вийшла за межі можливостей його житлової площі...

— Віталію Терентійовичу, після того, як ви вивезли й подарували тисячі книжок бібліотекам Чернігівщини, ваша бібліотека вже, мабуть, увійшла в раціональні рамки?

— Щоразу їдучи на мій виборчий округ, беру повний багажник книжок і дарую моїм землякам-чернігівцям. А щодо упорядкування моєї домашньої бібліотеки, то воно спонукало мене серйозно взятися за вивчення Біблії, книжок з історії релігії, зокрема східних, та їх порівняння з православ'ям.

Не відмовляюся й від сучасних авторів. На одному диханні «проковтнув» Ліну Костенко, потім трохи вдався до зачіпної стилістики Оксани Забужко, але з прочитаного останнім часом найбільше враження справив «Чорний ворон» Василя Шкляра...

Ось я читаю книги про буддизм. Головна ідея цього вчення — вчитися, постійно працювати над

самовдосконаленням; спокійно і розумно проживати кожен день, раціонально організовувати життя. І, мабуть, не випадково, що саме індійські корпорації стали провідними в розробці комп'ютерних програм.

— А українські корпорації?

— Нічого не можна створити на рівному місці. Творчість — це прерогатива вільних людей. Двадцять років мандрування по пустелі української «незалежності» ще не звільнило українців від внутрішнього рабства й усвідомлення залежності.

Наших окремих талановитих молодих людей продовжують поглинати світові авторитетні компанії. Днями вилетіла до Каліфорнії зовсім молода сім'я, якій запропоновано дорогий контракт у сфері комп'ютерних технологій на три роки.

Але це винятки. На загал психологія українців продовжує залишатися

ся інфікованою північно-східним вірусом. Немало боягузів і лизоблюдів, які бояться можновладців й водночас обожнюють «сильну руку»: хтось має бути, щоб вирішував проблеми громадян зверху.

Це архаїчний порядок вирішення проблем, який залишився у нас ще із совєцьких часів. Але, як відомо, з самоприниження Нації не може вирости масовий патріотизм і самоповага...

— Чи ці тенденції можна все-таки якось змінити?

— Будь-що змінити може лише потужна воля небайдужого народу. Поки що наш народ спокійно сприймає втрату на-

шого авторитету в міжнародному співтоваристві. Є загроза втрати нашої газотранспортної системи і навіть нашої землі.

— Здавалося б, ці реальні загрози мали б спонукати до об'єднання політиків на платформі національно-патріотичних переконань?

— Проте, як бачимо, в системі управління державою нині панують не патріотичні, а олігархічні переконання.

Конституцію — втрачено, судочинство — втрачено... Ті, хто мали на меті створити в Україні безлад і розчарування громадян, багато чого вже досягли.

— Але ж БЮТ нещодавно мав можливість багато що змінити на краще...

— На жаль, нашій політичній силі також не вдалося консолідуватись для активного, позитивного впливу на суспільно-політичні процеси. Тим паче, що, ніде правди діти: третина громадян України — це «противсіх».

Це ті, кому байдуже, що буде далі.

Це ті, хто не хоче розуміти реальності й не хоче брати на себе жод-

ної відповідальності за долю Батьківщини.

Як на мене, кожен громадянин України повинен пам'ятати і чітко дотримуватися настанов Бруно Ясенського, що давно стали афоризмом: «Не бійся ворогів — вони лише можуть тебе вбити, не бійся друзів — вони лише можуть тебе зрадити. Бійся байдужих — вони не вбивають і не зраджують, але лише з їх мовчазної згоди на землі відбуваються вбивства і зради».

— А що, на вашу думку, має бути пріоритетним у піднесенні суспільної активності й ініціативи громадян?

— Практично кожна людина є творчою і здатна творити. Але для творчої самореалізації необхідно створити умови. Впродовж минулих двох десятиріч років з'явилося зовсім нове покоління, проте досі громадяни України не отримали прав, щоб реалізувати свої ініціативи, підприємництво, ідеї та творчі нахили.

Навпаки, в умовах численних обмежень люди замикаються в собі, зосереджуючи свою увагу на вирішенні проблем власного побуту.

Умови створено лише для тих, чий статки вже обчислюються мільярдами. Тоді як десятки тисяч дрібних і середніх підприємств припинили свою діяльність в умовах тиску, наїздів, відвертого рекету й хабарництва.

— Щоб піднятися на сучасний рівень розвитку, треба впроваджувати немало новачків...

— Отож-бо: новачки беруться зі світлої голови! Але щоб зі світлих голів з'явилися нові відкриття, винаходи та хоч би прості раціоналізаторські пропозиції, треба, щоб в Україні було поставлено певну організаційну систему, яка заохочує і стимулює творче думання.

Натомість у нас навколо повно професорів та академіків, але не дуже вчених і їх творчої продукції. Відповідно, й освіта, де цих професорів і академіків вистачає, не орієнтована на розвиток творчого мислення.

Бо освіта тоді буде продуктивною, коли ґрунтуватиметься на патріотичному усвідомленні відповідальності громадян за долю України, спиратиметься на досконале фізичне і моральне виховання молоді.

Як на мене, оце лише надає надію — наша молодь, яка вже побачила світ і не хоче жити у царстві брехні.

Розмову записав Євген ГОЛИБАРД.

Енергоінвестиційні пріоритети Укрексімбанку

Енергозберігаюча віддача інвестицій

Кількість енергоносіїв, необхідних щорічно для функціонування міста, рівноцінного До-нецьку, Стокгольму або Одесі, заощаджено в Україні завдяки реалізації програми UKEEP. Цей значний факт було названо на другій з моменту старту програми в 2007 році церемонії вручення нагород за кращі результати у впровадженні проєктів з підвищення енерго-ефективності, що відбулася в Києві.

UKEEP є кредитним продуктом, розробленим Європейським банком реконструкції і розвитку для українських приватних компаній, які хочуть зменшити енергоспоживання, збільшити виробництво власної енергії або зробити її використання ефективнішим і готіві інвестувати в такі проєкти.

На церемонії не раз підкреслювалася особлива гострота проблеми енергозбереження для України, що витрачає втричі більше енергії, ніж середньостатистичне її споживання в Євросоюзі. У умовах невизначеності і непередбачуваності цін на основні енергоносії, залежності нашої країни від імпорту газу питання забезпечення українських підприємств альтернативними джерелами енергії рівноцінне виживанню вітчизняної економіки. У цьому контексті із задоволенням відзначалося два, на думку розробників і учасників програми, позитивні моменти. Перший полягає в тому, що за чотири з гаком роки реалізації програми було схвалено 49 проєктів загальною вартістю понад 100 мільйонів американських доларів. Разом з енергетичною економічністю, про що йшлося вище, їх впровадження дало змогу скоротити викиди вуглекислого газу в атмосферу в еквіваленті, рівному щорічним вихлопам 220 тисяч легкових автомобілів. Другий момент пов'язаний зі значним зростанням інтересу до програми, розширенням кола її учасників.

Переконливим свідченням цього стало, зокрема, і те, що якщо під час першого підбиття підсумків було вручено лише три нагороди, то тепер кращих визначено в п'яти номінаціях. Переможцями в більшості з них міжнародне журі визнало проєкти клієнтів АТ «Укрексімбанк». Зокрема, в номінації «Найбільш екологічно сприятливий проєкт» пальму першості віддано проєкту, реалізованому на запорізькому виробничому об'єднанні «Дніпрспецсталь». Миколаївське ТОВ СП «Нібулон» нагороджено за впровадження ефективної енергозберігаючої технології в аграрному секторі, ЗАТ «Гадячсир» (Полтавська область) — за найінноваційніший проєкт із переробки молока, а кіровоградське ВАТ «Креатив Групп» номіновано за реалізацію найбільшого проєкту, що дає можливість використовувати у виробництві рослинної олії відновлювану енергію. Крім того, філія Укрексімбанку в Івано-Франківську відзначена як найактивніше регіональне представництво банку-учасника, а власне Укрексімбанк визнано кращим банком-партнером.

Серед інших лауреатів також Хмельницька макарона фабрика, банк Форум і його Чернівецька філія.

Свого роду бенефіс Укрексімбанку значною мірою законодавчий. Він перший підтримував UKEEP у 2007 році і зважив на себе нелегку ношу першопрохідця, він став надійним партнером і ЄБРР, і програми, і клієнтів-учасників. Укрексімбанк профінансував понад 30 інвестиційних проєктів на загальну суму більш як 70 мільйонів американських доларів в 14 областях України. За словами голови Правління АТ «Укрексімбанк» Миколи Удовиченка, фінансування енергетичних програм разом із підтримкою українського експорту стало одним із пріоритетних напрямів діяльності банку. І він продовжує нараховувати потенціал для реалізації програм у галузі енергоефективності.

Віктор КУРГАН.

Сьогодні — свято працівників гідрометеорологічної служби

Знавці небесної канцелярії

«У природы нет плохой погоды...». Щоразу, чу-ючи цю пісню, ми згадуємо синоптиків. Їхні про-гнози, за окремими винятками, своєчасні й точні, за що фахівцям служби вдячні не тільки селяни, транспортники, енергетики, комунальники, військові, рибалки. Кожен із нас має нагоду завтра привітати працівників служби з їхнім професій-ним святом. Бо всі ми — споживачі послуг гідро-метеорологів, які спостерігають за кліматом, аналізують, прогнозують аномальні явища, попе-реджаючи нас про стихію.

...Українська метео-рологічна служба ство-рена 19 листопада 1921 року, а 1929-го органі-зовано Гідрометеороло-гічний комітет, до скла-ду якого ввійшли відпо-відні структури країни.

Та кліматичні дос-лідження розпочались на нашій території ще 1836 року після ство-рення Луганської маг-ніто-метеорологічної обсерваторії, другої в Російській імперії.

Цілісна державна система гідрометеоро-

логічних спостережень і прогнозування пра-цює в оперативному режимі, цілодобово, без свят і вихідних. Завдяки їй прийма-ються рішення щодо попередження та лікві-дації наслідків небез-печних і стихійних явищ.

Копітка і сумлінна праця метеорологів, гідрологів, синоптиків дає змогу завчасно вжити заходів щодо за-побігання можливих збитків від стихій.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Службі за непрості роки незалежності вда-лося головне — збере-гти кадровий потенціал.

Завдяки високій квалі-фікації, енергії та відда-ності унікальній справі працівники всіх рівнів за умови хронічного дефіциту коштів успіш-но виконують свої зав-дання.

Гідрометеорологія — одна з найбільш науко-ємних галузей. Автомати-зовані станції, сучас-ні телекомунікаційні системи та електронно-обчислювальні маши-ни, численні моделі прогнозування клімату, дані радарів та супут-ників широко засто-совуються фахівцями.

Вони беруть активну участь у міжнародних наукових проєктах, зокрема, в Програмі всесвітньої служби пого-ди, Глобальній служ-би атмосфери, Програ-ми з технічного співро-бітництва, Міжнарод-ної гідрологічної про-грами ЮНЕСКО...

Іван ІЛІЯШ.

На знімку зліва напра-во: технік-аеролог II категорії Лариса Бой-ко, начальник Об'єд-наної метеорологічної станції «Київ» Надія Гапиченко готують ра-діомаяк до запуску.

Оце вам, кияни, і «попівський» день...

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ця заява більше схо-жа на цинічне знуцан-ня з киян: «Ми отрима-ли офіційне звернення меценатів, які виявили бажання подарувати Києву будівлю і земель-ну ділянку по вулиці Б. Хмельницького, 7. Прізвище дарувальни-ків — Вагіф Алієв і Ва-дим Столяр. Ці дві осо-би створили підприєм-ство, яке викупило зе-мельну ділянку і об'єкт незавершеного будів-ництва. Місту буде по-даровано 100 відсотків статутного капіталу цього підприємства — приблизно 10 мільйонів

гривень, які, за пропо-зицією дарувальників, підуть на завершення будівництва».

Представник КМДА навіть пояснив нам, нетямущим, за які грі-хи, передовсім самої влади, кияни отриму-ють такий «подарунок»: «Річ у тім, що це будів-ництво, будучи непра-вильним за змістом, відповідно до докумен-тів було законним»(!). Будівля буде віддана Музею історії Києва, який відчинить свої двері до Дня Києва — у травні 2012 року.

Даруйте, а хіба не сам голова КМДА Олександр Попов (як,

утім, й інші «голови» до нього!) неодноразо-во заявляв, що будів-ництво незаконне і що його спочатку зупи-нять, а 17— 20 лютого демонтують? Щоправ-да, він називав й іншу дату: покласти край будівництву у середині червня.

«Голос України» не раз порушував тему не-законного зведення офісно-розважального центру поблизу станції метро «Театральна», вказуючи на порушен-ня низки містобудівних законів. Тож коробка-одоробало у цьому міс-ці не повинна була з'я-витися під жодним со-усом. Але, усупереч протестам громади,

природозахисних та ін-ших громадських орга-нізацій, ЗМІ, з'явила-ся. Та ще й як благоді-яння для городян від... влади та меценатів, які «виявили бажання по-дарувати Києву будів-лю і земельну ділянку по вулиці Б. Хмель-ницького, 7». З'ясову-ється, вони НАМ пода-рували! А де, цікаво, взяли?

Тим часом кілька днів тому в «Голосі Ук-раїни» під рубрикою «Київ» надруко-вано відповідь заступника про-курора Києва В. Трунова на критичні публі-кації щодо цього «подарунка»: бу-

Валентина ПИСАНЬКА.

СПОРТ

Добрі слова вже прозвучали...

Футбол. Того дня, коли Львів жив матчем Україна— Австрія, в місті відбулася ще одна цікава подія. Звичайно, не така значуща, як виступ наці-ональної збірної, але важлива для студентського футболу країни, котрий є істотною частиною великого організму.

До міста Лева приї-хали: генеральний сек-ретар Спортивної сту-дентської спілки Украї-ни Валентин Гаврилко і перший віце-прези-дент Всеукраїнської футбольної асоціації студентів (ВФАС), зас-лужений тренер Украї-ни Олег Первушкін. До того ж завітали з досить серйозною місією.

Річ у тім, що вже ба-гато років відбуваються національні чемпіонати країни серед команд вищих навчальних за-кладів (нинішній — у двох конференціях «За-хід» і «Центр-Південь», 12 команд). До речі, во-ни мають постійну ін-формаційну підтримку від «Голосу України».

Але серед учасників чо-мусь відсутні представ-ники Львова та області. Хоча в цьому краї є ба-гато вишів, студенти яких залюблені у фут-бол і мають високу кваліфікацію.

Саме ця тема стала предметом, сподівати-мемося, корисної роз-мови, учасниками якої були тренери, завідувачі кафедр фізкультури і спорту навчальних за-кладів, функціонери. Під час обміну думками не прозвучало звинува-чень, претензій. Навпа-ки було висловлено ба-гато цікавих пропози-цій. А головне, що дея-кі ВНЗ Львівщини го-тові підключитися до студентського чемпіо-

нату України. Адже ма-ють і відповідну базу, і сильні команди.

Це насамперед Уні-верситет фізичної куль-тури і спорту, Академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагай-дачного, Комерційна академія, Національ-ний університет «Львів-ська політехніка», На-ціональний університет імені Івана Франка, Дрогобицький націо-нальний педагогічний університет імені Івана Франка.

Якщо бодай один із цих закладів включить свою команду в чемпі-онат ВФАС, це вже бу-де кроком уперед. Можливо, першопро-хідцем стане колектив Університету фізичної культури і спорту, яко-

му сам Бог велів прис-тати до цієї справи.

Старший викладач кафедри футболу цього університету, у минуло-му арбітр національної категорії Олександр Огірчук запевнив, що в наступному чемпіонаті ВФАС їхні студенти не-одмінно виступатимуть. А прийматимуть супер-ників на своєму онов-леному стадіоні.

Щось схоже почули й під час відвідин спор-ткомплексу Комерцій-ної академії від завідува-ча кафедри фізкультури і спорту Ігоря Блашак: — Свого стадіону поки що не маємо, — розповів Ігор Михай-лович. — Але є стадіон «Гарт», де й грали-мемо.

До цих слів додам, що наша розмова відбу-

ЛИШЕ РЕЗУЛЬТАТИ

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. 17 листопада. «Гайдамаки» (Вінниця) — «Білий Барс» (Брова-ри). 5:3 (3:0, 1:2, 1:1). «Леви» (Львів) — «Беркут» (Київ). 0:5 (0:1, 0:1, 0:3).

Міждержавна рада Співдружності незалежних держав з геодезії, картографії, кадастру та дистанційного зондування Землі ухвалила рішення про створення атласу СНД, *йдеється у повідомленні на офіційному сайті Виконавчого комітету СНД*

До кінця 2011 року в Києві планується відкрити два районні дозвільні центри — у Деснянському та Солом'янському районах, *сказав заступник голови Київської міської державної адміністрації Руслан КРАМАРЕНКО*

Працювати краще без мотивації ЖЕКи не можуть

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Мешканці столиці добре пам'ятають цілу епопею з підписання прямих договорів із ЖЕКаами на надання послуг з утримання будинків, опалення та холодно і гарячого водопостачання. До кожного примірника мали надавати конкретну калькуляцію: скільки і за що повинен платити споживач. Тоді влада обіцяла: ми виходимо на новий рівень спілкування з обслуговувачими організаціями. Відтак, зможемо ефективно контролювати якість та кількість наданих послуг.

Минуло понад півроку. Результат: тарифи на те ж утримання будинків зросли, а сходові клітки більшості столичних багатоповерхівок як не бачили вологого прибирання, так і досі про нього тільки «чують». Причина

— немає ефективного контролера.

— Якщо в будинках, у яких створено ОСББ (об'єднання співвласників багатоквартирних будинків), виконання послуг, скажімо, із прибирання в під'їздах, контролює правління, то в решті багатоповерхівок цей «обов'язок» лягає на кожного мешканця. Але, якщо людина працює, вона побіжить на роботу, а не буде сидіти на телефоні і вимагати, щоб підмели сходи. Ось така застаріла система в нас і досі працює, — каже директор Інституту міста Олександр Сергієнко. Працювати краще, мовляв, у ЖЕКів просто мотивації немає. Щоб змінити це, потрібно їх примусити звітувати, переконаний голова ОСББ «Перший будинок» Михайло Кальтагейсер. Жорсткий контроль, ревізії витрачених коштів

тощо це, мовляв, — найкраща мотивація.

Та ненадання послуг — це одне питання. Зовсім інше — оплата за них. Частина киян нарікають: суми в уже згаданих договорах і щомісячних платіжках різняться в бік збільшення. Щоправда, розбіжності невеликі — в середньому близько гривні за послугу. Здавалося б, і сваритися із ЖЕКом через таку дрібницю — собі дороже буде. Але, каже О. Сергієнко, якщо взяти до уваги, що в Києві проживають понад два мільйони осіб, то виходить, що такі «дрібниці» в мільйони переростають. І це, мовляв, — звичайнісінькі накрутки.

Вкотре розкритикували експерти і столичний експеримент — десятивідсоткову знижку за оплату за компослуги до 20 числа. Кажуть, по-перше, вона суперечить за-

конодавству, а по-друге, не так уже й вигідна простим споживачам. Буцїмто, розрекламована знижка — це насправді прихована пеня.

— Проілюструю це на прикладі із водопостачанням, — каже М. Кальтагейсер. — Водоканал відпускає ЖЕКом воду та водовідведення по 3 гривні за метр кубічний. ЖЕКи, у свою чергу, продають його мешканцям уже по 3,18 грн. Додаткові 5,5 % — це відшкодування витрат, які ЖЕК витрачає на збирання платежів від населення. А ще є тариф — 3 грн. 50 коп. (для тих, хто до 20 числа не сплатив). Звідки взялись додаткові 32 копійки — невідомо. Це в чистому вигляді — приписки, додаткова рентабельність ЖЕКів.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Мозок» армії розвивається і мислить сьогодні по-новому

Учора Генеральний штаб ЗС України відзначав свій 20-літній ювілей. За словами начальника Генштабу генерал-полковника Григорія Педченка, за цей час зроблено чимало. Необхідно було зламати стереотипи й старі підходи до способів і методів використання армії, навчитися жити й захищати батьківщину в нових умовах. У заслугу Генштабу його начальник ставить проведені за останні два роки військові навчання. Зокрема, «Адекватне реагування-2011». У ньому було задіяно не тільки армію, а й інші силові структури, органи виконавчої влади. Перевірили, як діятиме територіальна оборона в умовах воєнного часу.

На запитання «Голосу України»: «Які проблеми армії виявили ці масштабні дослідницькі нав-

чання?» генерал-полковник відповів:

— Серйозні проблеми ми побачили, насампе-

ред, у системі керування. У прикордонників — одна система, у внутрішніх військ — інша. За такого розбалансування ми не зможемо у воєнний час швидко налагодити взаємодію між силовими структурами та органами місцевої влади. А по-друге, навчання продемонстрували, що форми та методи підготовки військ застаріли. Вони не відповідають викликам ХХ століття. Звикли наступати дивізіями й полка-

ми й продовжуємо цього навчати. А треба орієнтуватися на мобільні, маневрені війська. Зараз створюємо новий вид військ — сили спеціальних операцій. Уже створено керування цих сил. Наступного року воно буде реформовано в командування.

Висновки, зроблені за підсумками цих навчань, знайдуть відображення в Програмі реформування і розвитку Збройних Сил України на 2012—2017

— Я не розумію, як може військовий виконувати свої професійні обов'язки, будучи фізично не підготовленим. Я оголосив наступний рік роком фізичної підготовки і спорту. І насаджуватиму культ фізпідготовки!

А ще військова рада Генштабу визначила 2012-й роком офіцера-лідера. Акцент на тому, щоб виховувати якості лідерів у майбутніх командирів уже в стінах військових навчальних закладів.

Ольга ВАУЛІНА.

Медичний центр для рятувальників

Медичний центр, що обслуговуватиме рятувальників Кіровоградщини, готовий прийняти перших пацієнтів. У новому приміщенні створено всі умови для роботи терапевта, отоларинголога, окуліста, дерматолога, невропатолога, психофізіолога, стоматолога. У розпорядженні медиків УМНС в області робочі місця, оснащені всім необхідним для комфортного обслуговування

пацієнтів. Справа стала за малим, у порівнянні з проробленою роботою, — отриманням ліцензії на надання медичних послуг не лише рятувальникам з облцентру і членам їхніх родин, а й працівникам районних відділів. Із часом тут зможуть проходити медобстеження та лікуватися також співробітники УМНС, які працюють за вільним наймом, працівники Управління Держтехногенбезпеки в

області та теруправління Держгірпромнагляду. Звісно ж, саме в цьому медцентрі відновлюватимуть здоров'я ветерани служби порятунку.

Днями центр оглянув начальник управління — генерал-майор служби цивільного захисту Віктор Федорчак (на знімку), який залишився задоволений побаченим.

Лариса РОМАНЮК.
Фото Владислава ЧЕРНАВІНА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Данила Галицького вшанують по-королівськи

На Прикарпатті готуються до 810-річчя з дня народження першого короля Русі України Данила Галицького. Національний заповідник «Давній Галич» цього року провів міжнародні наукові конференції «Україна—Ватикан: державно-церковні відносини в контексті досвіду об'єднаної Європи», «Замки України: дослідження, збереження, використання», етнофестиваль «Галицька брама». Також тут видано буклет «Музей народної архітектури та побуту Прикарпаття», книгу краєзнавця Івана Дробчука «Постаті галицької історії». Інформаційно-видавничий відділ заповідника готує до друку буклет «Музей історії Давнього Галича» та двомовний презентаційний фотозбірник «Галич давній і сучасний». В Івано-Франківському обласному краєзнавчому музеї також оновлюють експозицію про часи Галицько-Волинського князівства.

Дарина НАЗАРЧУК.

Шпигунський досвід допоміг злочинцям

Міліціонери затримали групу крадіїв, до складу якої входив колишній працівник СБУ. Вони спеціалізувались на автомобільних крадіжках, використовуючи при цьому спеціальну техніку і метод сканування сигналізації авто. Спочатку крадії діяли тільки в межах обласного центру, але згодом розширили поле своєї діяльності на всю область та сусідні регіони. Слідство вже встановило причет-

ність зловмисників до двох десятків автомобільних та квартирних крадіжок.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

ЦИФРА

Майже 1 мільйон гривень вдалося зібрати волонтерам під час акції «П'ять картоплин» у Чернігівській області, яка була ініційована обласною організацією Товариства Червоного Хреста. Збирали харчові продукти, одяг для самотніх хворих людей, сиріт, допомагали лікувальним, інтернатним закладам у заготівлі овочів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Ялинка оснастили чипами

Цього року реалізація новорічних ялинок і сосен на Рівненщині здійснюватиметься з використанням електронного обліку деревини, повідомили в обласному управлінні лісового та мисливського господарства. Електронний чип прикріплено до дерева у такий спосіб, що зняти його без пошкодження неможливо. У ньому — вся інформація про походження хвої, завдяки чому можна визначити відповідність товару

супровідним документам. Відтак працівникам міліції буде легко перевірити законність придбання лісових красунь, а також з'ясувати, чи не прибули вони з екологічно небезпечної Чорнобильської зони. Запровадження електронного обліку деревини під час реалізації новорічних ялинок, запевняють лісівники, не вплине на вартість дерев, бо чип коштує трохи більше гривні.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

В орендарів заберуть землю, якщо вони не почнуть будівництво

Фахівці управління архітектури та містобудування Луганської міської ради нарахували в обласному центрі 64 земельні ділянки з об'єктами незавершеного будівництва. Керівники міста попередили орендарів: договори на оренду ділянок, де не розпочато роботу, будуть розірвані. Як пояснив головний архітектор міста В'ячеслав Женецький, на 28 майданчиках сьогодні триває будівництво, однак воно проходить ривками: то замирає, то активізується. Така нестабільність, швидше за все, пов'язана з фінансовими проблемами. Ще на 11 об'єктах робота йде постійно, на 4 вона завершується, а от інші орендарі роботу над своїми об'єктами ще й не починали. Управління архітектури та містобудування склало список таких недбалих підприємців і перереало його в управління земельних ресурсів для ухвалення рішень.

Алла АНТИПОВА.

На дорогах загинуло близько чотирьох тисяч осіб

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

ДАІ закликає кожного водія і пішохода приєднатися до заходу і вшанувати загиблих. Зокрема, о 12-й годині зупинитися, включити на своїх автомобілях світлову і звукову сигналізацію і на кілька секунд задуматися. Адже кожного з них вдома чекають близькі та рідні.

На жаль, в аваріях гинуть не тільки дорослі, а й юні учасники руху. З початку року в ДТП загинуло 33 дитини. Такі страшні дані на днях оприлюднив заступник начальника Центру безпеки дорожнього руху МВС Олексій Балдін. За його словами, вік дітлахів становив від одного до 12 років. Близько 220 малюків отримали травми різного ступеню тяжкості. Всі вони брали участь у дорожньому русі як пасажирів. «У Правилах дорожнього руху є відповідний пункт, який передбачає, що дітей зростом до 145 см або тих, що не досягли 12-річного віку, мають перевозити з використанням відповідних засобів безпеки. Дійсно,

така норма діє. Однак існує інша проблема — недостатній рівень відповідальності учасників дорожнього руху. Тому на сьогоднішній рівень користування кріслами в країні, як свідчить практика, надзвичайно низький. З їхнім використанням маємо певні проблеми. Оскільки законодавство достатньо не регулює питання відповідальності батьків за дотримання саме цього пункту ПДР», — розповів він.

Тим часом працівники ДАІ проводять профілактичні заходи з юними пішоходами. Зокрема, полтавські інспектори на днях зустрілися з вихованцями спеціалізованого навчально-виховного комплексу №45. Вартові доріг провели з дітьми конкурс на краще знання ПДР. Також малюки разом із міліціонером та педагогами вчилися переходити через дорогу по реальній зебрі, з суворим дотриманням усіх вимог безпеки (на знімку).

Такі заходи ДАІ проводить майже в усіх регіонах. Не виняток і столичний регі-

он. Тут інспектори проводять бесіди не тільки з дітлахами, а й із пішоходами та водіями, які допускають незначні порушення правил дорожнього руху. Зокрема, вчора вони провели рейди у Дарницькому, Солом'янському та Дніпровському районах. Основна мета — привернути увагу учасни-

ків дорожнього руху до необхідності дотримання ПДР.

— Осінньо-зимовою пора — час збільшення сумної статистики із дорожньо-транспортних пригод, — розповідає «Голосу України» начальник прес-служби УДАІ міста Києва Наталія Сторожик. — Особливо небезпечно там, де проїжджа час-

тина не освітлюється взагалі. Щоб запобігти трагедії, у школах ми роздаємо спеціальні світловідбиваючі флікери. Утім, найголовнішим чинником попередження страшних аварій є розуміння наслідків учасниками дорожнього руху.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото УДАІ УМВС у Полтавській області.

ДТП: кожен може запалити свічку

У зв'язку із Всесвітнім днем жертв аварій, який відзначатимуть 20 листопада, один з автоклубів Тернополя організовує автопробіг. Він пройде дорогами обласного центру і фінішує на Театральному майдані, де ко-

жен зможе поставити свічку в пам'ять про загиблих у дорожньо-транспортних пригодах.

Останнім часом кількість ДТП в області збільшилась, гинуть і травмуються люди. Тож напередод-

ні на вулицях обласного центру у місцях, де найчастіше стаються аварії, встановили нові світлодіодні світлофори.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Стали донорами для жертв

Протягом тижня працівники ДАІ здавали кров для потерпілих в аваріях. Мета акції — не тільки допомогти хворим, а й звернути увагу на масштаби смертності та травмування учасників дорожнього руху, згадати загиблих у ДТП та про-

явити співчуття до сімей, котрі втратили рідних та близьких. З початку року на території Хмельниччини сталося 417 дорожньо-транспортних пригод, в яких 87 осіб загинуло та 514 було травмовано.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Лікарі: хворих на грип немає

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нині в Україні зареєстровано п'ять вакцин, що пройшли всі необхідні випробування. «Прищепилися» наразі більше 152 тисяч людей, повідомив директор Центру грипу та ГРВІ Центральної СЕС МОЗ України Андрій Александрін на прес-конференції, що відбулася вчора у столиці.

За даними Центру грипу та ГРВІ, поки що хворих на грип в Україні не зареєстро-

вано. Проте лікарі очікують, що інфекція, мігруючи з Європи, сягне наших територій найближчими тижнями. Андрій Александрін наводить статистику: щороку на грип хворіють у середньому 730—740 тисяч українців. А гострі респіраторні інфекції переживають близько восьми мільйонів (із них половина — діти). За словами лікаря, поки що про епідемію та карантини говорити рано.

Хто ж ризикує найбільше і має шодуху стерегтися грипу?

— Найчастіше небезпечні ускладнення під час хвороби виникають у дітей віком до п'яти років, людей після 60-ти, хворих на цукровий діабет будь-якого типу та тих, хто має патології серцево-судинної й легеневої систем. А також у вагітних жінок. За статистикою, торік у реанімації таких було 10%. Їх треба особливо берегти, адже йдеться

не тільки про життя жінки. Вагітність не входить до протипоказань вакцин від грипу, які зараз продаються, — попередила лікар-імунолог Наталія Винник.

Вона не радить списувати хвороби на імунітет і наводить приклад: якщо дитина 5—6 разів на рік підхоплює ГРВІ й видужує, це нормально і навіть стимулює сили опору організму. На її думку, не варто відразу споживати аптечку імуностимулюючих та антивірусних ліків: організм упорається й сам,

тільки треба знати, як йому допомогти.

Андрій Александрін порадив: перед щепленням необхідно звернутися до лікаря й обумовити, який препарат купувати, і коли він має бути доставлений у поліклініку.

Адже зазвичай вакцина має бути використана протягом двох годин після купівлі.

Аніта ГРАБСЬКА.

КОНКУРС

Не просто зачіска, а цілий світ

У Луганському національному університеті імені Т. Шевченка відбувся регіональний конкурс перукарського мистецтва «Театр тіней». Його учасники використовували для зачісок найсміливіші ідеї — тут були й церкви з куполами, і фантастична космічна біжутерія й навіть... старовинні черевички. «Головна вимога до роботи — не тільки якісно виконана зачіска, а її гармонічне злиття із загальним образом, що створений на моделі», — пояснила принцип оцінки викладач кафедри образотворчого мистецтва і професійної майстерності Світлана Шпетна.

Понад 30 учасників з різних вузів області представили свої роботи в трьох креативних номінаціях: «Містерія», «Етно-шоу» і «Тінь від PRADO». Перші дві номінації — створення фантазійних зачісок у певних тематичних напрямках, у номінації «від PRADO» глядачі побачили роботи рівня от-кутюр, пости-

жерні роботи, з використанням заздалегідь підготовлених елементів для зачіски. Увесь процес створення зачіски проходив на очах у глядачів і журі. Час роботи — 45 хвилин.

Перше місце в номінації «Етно-шоу» здобула Христина Гончарова: її робота «Класична французька», що вразила

витонченістю форми й чистотою виконання. У номінації «Містерія» найвищий рівень майстерності продемонструвала Маргарита Шмельова в роботі, декорованій незвичайними елементами «інопланетної» біжутерії. У номінації «Тінь від PRADO» перемогу здобувала Діана Демида з роботою «Чиста душа», де як постижерні вироби було використано створену з волосся церкву з куполами.

На знімку: робота призери конкурсу — студентки Інни Осипової — «Орхідея».

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Фото прес-служби ЛНУ.

Не варто відразу споживати аптечку імуностимулюючих та антивірусних ліків

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...МОЖНА ВЧИТИСЯ

В «храмі науки»

«Храм науки» — таке звання за підсумками конкурсу серед вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації області отримав Тернопільський національний економічний університет (ректор Сергій Юрій), чим ще раз підтверджено високий статус цього вишу. Серед навчальних закладів I—II рівнів акредитації кращим визнано Заліщицький агротехнічний коледж імені Олександра Храпливого (директор — Володимир Глова). Також підбили підсумки обласного конкурсу «Кращий студент 2011 року», який тривав протягом жовтня і в якому взяли участь більше 120 студентів. Переможницею стала студентка історичного факультету Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка Марія Юрчак, визначено також кращих у ще п'ятих номінаціях. П'ятеро студентів області нагороджено Почесною грамотою Міністерства освіти, науки, молоді та спорту. Гарна новина прозвучала і для студентів з числа інвалідів. Ті, хто добре вчитиметься, відтепер отримуватимуть стипендію голови облдержадміністрації. П'ятьом студентам таку стипендію вже призначено.

Вл. інф.

...Сталін — це лише декор інтер'єру

Погруддя Йосипа Сталіна, встановлене біля приміщення запорізького обкому Компартії близько двох тижнів тому замість старого, пошкодженого вибухом, не знесуть. Так вирішив департамент архітектури та містобудування Запорізької міськради. За його висновком, скульптура є елементом декоративного оформлення інтер'єру відносно групи будинку й не може класифікуватися як пам'ятник монументального мистецтва, а тому її встановлення, згідно з законом, не потребує погодження з органами місцевого самоврядування.

Перше погруддя Сталіна запорізькі комуністи встановили 5 травня минулого року. 28 грудня його пошкодили, а через кілька днів — підірвали. І ось 7 листопада цього року оновлена скульптура знову з'явилася біля приміщення обкому КПУ. Майже одразу міський голова Запоріжжя Олександр Сін доручив відповідним службам міськради перевірити законність її появи, що й було зроблено департаментом архітектури та містобудування.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

...путина знижує ціни

Мешканці Херсона й інших близьких до Чорноморського узбережжя міст України спільно запасаються хамсою, користуючись величезною кількістю цієї риби. Ціни на неї в магазинах, і на південних ринках лише за кілька тижнів знизилися з 18—20 до 9—10,5 гривень за кілограм, а оптові взагалі впали до 3—4 гривень. Тож досвідчені господині з не надто заможних родин не тільки солять і маринують цю маленьку рибку, а й примудряються наробити з неї фаршу на котлети й тефтельки, а ще заморожують про запас — адже вона набагато дешевша за іншу морську й океанську живність.

Директор орендного рибацького кооперативу Анастолій Добнян зазначає, що початок путини в Чорному морі для херсонських промисловиків виявився дуже вдалим: лише за місяць вони привезли на берег 250 тонн свіжої хамси. Якщо не буде сильних штормів, до кінця року ця цифра потроїтись, тож низькі закупівельні ціни компенсуються великими уловами. Та й у національних масштабах хамси буде достатньо: як повідомля начальник відділу іхтіології управління «Херсондержрибоохорони» Лілія Курсіна, ліміти на лов цього виду промислової риби для всіх вітчизняних підприємств цього року становлять 60 тисяч тонн. Хоча після завершення путини роздрібні ціни на хамсу, вочевидь, знову почнуть збільшуватися.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

11 листопада. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Президентом Республіки Сербія Борисом Тадичем (крайній праворуч).

12 листопада. У столичному парку ім. Т. Шевченка відбувся інформаційний ярмарок з енерго-ефективності, який підсумує проведення «Днів енерго-ефективності у Києві».

13 листопада. Київ. На станції електропоїздів «Святошине» відбулася акція з вимогами поліпшення якості залізничного сполучення на ділянці Київ—Коростень.

14 листопада. Мітинг біля будинку комітетів Верховної Ради України проти внесення до порядку денного проекту Трудового кодексу у другому читанні.

15 листопада. Під час пленарного засідання 268-ма голосами в цілому ухвалено законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності).

17 листопада. 2,5 тисячі студентів Луганського національного університету відзначили Міжнародний день студента, влаштувавши у дворі вузу живе «сонце».

16 листопада. Вивезення останньої партії компонентів ракетного палива меланж з військового об'єкта поблизу міста Біла Церква на Київщині для подальшої утилізації.

Найбільші замовники — Катар і Емірати

За підсумками авіасалону в Дубаї Airbus SAS одержала 211 замовлень на суму 20,5 млрд. дол., повідомляє портал BFM. ru з посиланням на джерела в компанії. Замовлення Airbus містять тверді контракти на поставку 130 вузькофюзеляжних літаків A320neo і п'яти A380 вартістю 13,7 млрд. дол. Найбільше тверде замовлення було розміщене авіаперевізником Qatar Airways — компанія має намір придбати 50 літаків A320neo і п'ять A380 вартістю 6,4 млрд. дол. Лізингові компанії ALAFCO і ACG зробили замовлення на придбання 50 і 30 літаків A320neo відповідно

загальною вартістю 7,3 млрд. дол. Виробник пов'язує успіх цієї моделі з її економічністю, збільшеною вантажопідйомністю та дальністю польоту. Водночас, такий великий потік замовлень на авіасалоні в Дубаї спостерігається вдруге, зазначає виконавчий комерційний директор Airbus. Вартість замовлень головного конкурента Airbus — американського авіакосмічного концерну Boeing — становить 20 млрд. дол. У перший день роботи авіасалону Boeing одержав найбільше у своїй історії замовлення від авіакомпанії Emirates Airline на придбання 50 літаків 777-300.

ФОТОФАКТ

На Міжнародній аерокосмічній виставці «Dubai Air Show 2011», що триває в ОАЕ, продемонстрували багатоцільовий цивільний вертоліт «AVQ», створений у результаті співробітництва компанії «Quest Helicopters» і конструкторів харківського бюро «AeroVotex» під керівництвом Володимира Удовенка.

Фото Марини ФЕДЯНІНОЇ (Укрінформ).

Протестувальники тримають у страху фінансові центри

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Протестний рух, який виник два місяці тому на хвилі економічної кризи, охопив уже всю країну й навіть перекинувся на інші континенти. Його учасники виступають проти влади й жадібності банкірів і транснаціональ-

них корпорацій. У Лос-Анджелесі на вулиці вийшли сотні людей, 23 демонстрантів заарештовано за те, що вони заважали дорожньому руху. У Сент-Луїсі близько тисячі осіб протестували проти знесення наметового містечка. Масові мані-

фестації відбулися також у Вашингтоні, Денвері, Детройті, Бостоні й Маямі.

По другий бік Атлантики, у Великобританії, закінчилися всі призначені правосуддям стрики, але учасники руху «Окупуй Лондон» так і не покинули площу бі-

ля Собору Святого Павла, де місяць тому вони поставили близько 200 наметів на знак протесту проти дій банкірів, котрі, на їхню думку, спричинили світову фінансову кризу.

Основною частиною території, яку зайняли демонстранти, володіє

«Корпорація лондонського сіті», котра подала судовий позов з вимогою очистити площу від наметів. А поки що один з головних храмів Англіканської церкви закритий для вірян і туристів на невизначений час, повідомляє Євроньюс.

Повіяло «ХОЛОДНОЮ ВІЙНОЮ»

Начальник Генерального штабу російських збройних сил генерал Микола Макаров зробив сенсаційну заяву. Чотиризірковий полководець налякав російський народ і географічних сусідів Росії тим, що є «ризик втягнення Російської Федерації у війну із застосуванням ядерної зброї».

Це не перша подібна заява. Два роки тому військово-політичне керівництво РФ — президент Дмитро Медведєв, секретар Ради безпеки Микола Патрушев — здивували своїх численних недругів і нечисленних союзників.

Безапеляційно, на порушення міжнародних норм, ці політики повідомили, що Росія має право застосувати ядерну зброю першою. Це положення, за словами цих людей, закріпила нова військова доктрина РФ.

Важливо й те, що начальник Генерального штабу російської армії не сказав, звідки «виходить загроза миру» і безпеці Росії. Лише повідомив, що «локальні або регіональні

конфлікти» по всьому кордону Росії із суміжними державами можуть стати причиною ядерної війни.

Залишається загадкою, агресивні дії яких країн, з якими межує Росія, можуть призвести до такої війни «із застосуванням ядерної зброї». Адже тільки прикордонний Китай має ракетно-ядерне озброєння.

Ворожити на «кавовій гущі» — марна справа. Але від слів російського генерала повіяло духом «холодної війни».

Пригадалися десятиліття ядерного протистояння США та СРСР.

І от після горбачовської епохи «нового політичного мислення»,

ядерного роззброєння, скорочення ракетно-ядерних арсеналів переконання в тому, що ядерна війна не принесе нікому перемоги, а знищить життя на Землі, російські генерали намагаються привчити людей до ідеї: ядерна зброя може бути політично функціональна.

Альберт Ейнштейн 1947 року у своєму листі до президента США Франкліна Рузвельта із приводу робіт Манхетенського проекту із створення атомної бомби написав доленосні для планети й людства слова: «Через вивільнення атомної енергії наше покоління принесе світу найреволюційнішу з часів відкриття вогню доісторичною людиною силу. Ця основна сила Всесвіту не може бути втиснута у старомодну концепцію вузького націоналізму. Наша єдина безпека полягає в тому, що ми віримо: інформовані громадяни діятимуть в ім'я життя, а не смерті».

Віктор ТИМОШЕНКО. Москва.

Контрабандні рифи

Оригінальний контрабандний товар виявили польські митники на прикордонному пункті пропуску (ППП) у Гребенному (з українського боку кордону ППП — Рава-Руська) — 750 кг коралових рифів.

Увагу співробітників митниці, котрі вже призвичаїлись до перевезення українськими водіями легкових автомобілів м'ясних виробів польського виробництва, привернули нетипові картонні коробки. Про всяк випадок вирішили перевірити їх вміст. Яким же було здивування митників, коли замість звичної «м'ясної картини» вони побачили целофанові пакети, а в них — загорнуті в мокрі газети фрагменти коралового рифу із ще живими морськими організмами, яким загрожувала загибель через відсутність доступу повітря.

«Вилловлювання» такої диковинної кон-

трабанди тривало на ППП Гребенне впродовж кількох годин, оскільки організатори контрабандної «операції» завбачливо «розкидали» фрагменти рифу в 30 картонних коробок, які дванадцятьох українських водіїв легковушок погодилися довести до Рави-Руської.

За припущенням польських митників, контрабандний риф мав потрапити до колекції одного із заможних громадян України. Його вартість спеціалісти оцінили в 7 тисяч євро. Замість приватного акваріума українського поціновувача морського підводного світу кораловий риф милуватиме око відвідувачів океанаріуму в місті Гдиня, що розташоване на польському узбережжі Балтійського моря.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ. Варшава.

Датські спецслужби попереджають

Датські спецслужби заявили про готовність радикального крила правоекстремістів до «расової війни», передає телеканал TV 2 News. Про це йдеться в опублікованому Службою звіті про екстремізм у країні, робота над яким почалася після терактів у Норвегії, організованих Андерсом Брейвіком 22 липня.

У цілому, спецслужби відзначають радикалізацію правих екстремістів, пояснив глава Служби безпеки й розвідки Якоб Шарф. Як з'ясували органи держбезпеки, приклад норвезького терориста надихнув частину екстремістів у Данії. Вони готові скласти списки своїх політичних противників і з особли-

вим завзяттям займатися стрільбиною або бойовими мистецтвами. Крім того, побоювання у спецслужб викликає той факт, що місцеві правоекстремісти налагоджують контакти з агресивно налаштованими неонацистськими угрупованнями за кордоном, які мають доступ до зброї.

ПЛАНЕТА

Іспанію лихоманить

У Мадриді поліція розіграла студентів, які намагалися влаштувати акцію протесту на сході Конгресу депутатів. Шістьох демонстрантів за непокору владі було заарештовано.

У неділю в Іспанії відбудуться дострокові парламентські вибори. Лідирує права опозиція, яка загрожує ще більшим скороченням держвитрат на освіту. Це й вигнало молодь на вулиці. А в Барселоні скандували вчителі: їм загрожують скорочення.

Демонстрації збіглися із сумним для Іспанії рекордом: дохідність за розміщеними на ринку десятирічними держоблігаціями в четвер сягнула максимальної, небувалої за весь час існування зони євро, позначки.

Щоб упоратися із кризою, лідер «Народної партії» Маріано Рахой обіцяє посадити країну мало не на голодний пайок: але навіть така перспектива не заважає більшій частині електорату віддавати голоси за правих. Соціалісти сім років були біля керма, за цей час країна погрузла в безробіття, рівень якого б'є рекорди Євросоюзу. Переконали народ у правильності курсу Альфредо Переск Рубалькабе, колишньому главі МВС, судячи із соцопитувань, поки що не вдається.

Японці збудували найвищу споруду

Нещодавно збудована вежа «Токійське небесне дерево» заввишки 634 метри одержала сертифікат книги рекордів Гіннеса, в якому підтверджено, що ця споруда є найвищою у світі. Доступ публіки для відвідувань вежі буде відкрито 22 травня 2012 року.

На знімку: президент компанії «Tokyo Sky Tree» Мічіякі Сузукі (ліворуч) та президент компанії «Guinness World Records» Алістар Ричардз демонструють сертифікат. Фото Сінхуа\Укрінформ.

У Болгарії окружний прокурор «поставив на прослуховування»... свою коханку

Головний прокурор Болгарії Борис Велчев вніс пропозицію звільнити окружного прокурора Хаскова Івана Ванчева, який організував прослуховування своєї коханки, повідомило болгарське видання «Правен свят» («Світ права»).

Згідно з джерелами видання, нещодавно в Хаскові провели перевірку окружного прокурора, в ході якої були відкриті грубі порушення. Івана Ванчева викликали у Софію для пояснень. Як стверджують хасковські службовці правосуддя, Іван Ванчев мав інтимний зв'язок з місцевою суддею, яка до недавнього часу була серед кандидатів на пост шефа Хасковського окружного суду. Місцевий прокурор ревнував її до всіх, тому «поставив на прослуховування». Таким чином, він слухав і її розмови з високопоставленими служителями правосуддя, і з політиками, які дуже образилися на ревнивця. Очікується, що найближчим часом Вища судова рада Болгарії прийме рішення щодо Івана Ванчева.

Олександр СЕРГІЄНКО. Софія.

Замість звичної «м'ясної картини» вони побачили целофанові пакети

На суботнику, проведеному драйверами Черкас, із дна Дніпра піднято майже тонну сміття, інформує наш власкор Лідія Титаренко

Сьогодні в центрі Севастополя, на площі імені Нахімова, роздаватимуть усім бажаючим саджанці ялини. Для обміну потрібно принести із собою мішок зі сміттям, повідомляє наш власкор Микола Магдич

Біля Дніпра, та без води

Дефіцит питної води на Запоріжжі становить 500 тисяч кубометрів на добу. Він особливо відчувається на півночі та південному заході області. Але ні на державному, ні на обласному рівні немає належного фінансування для вирішення цієї нагальної проблеми.

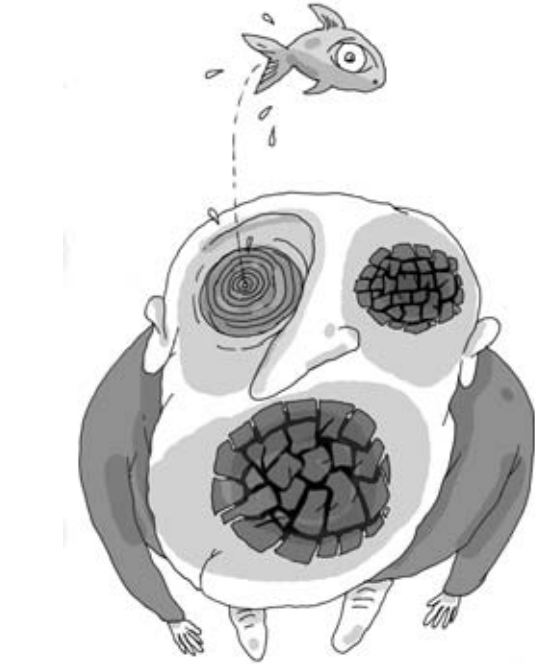
Криниця таки не висохне

Село Верхня Криниця Василівського району ще з весни залишилося без води. А вся справа в тому, що єдина в цьому населеному пункті (на 420 осель) свердловина, яка використовувалася без усякого ремонту півстоліття, вийшла з ладу. Рівень води впав зі 126 до 132 метрів, і насос, не розрахований на таку глибину, дав збій. Довелося шукати кругленьку суму та залучати для ремонту фахівців із сусіднього райцентру. Однак вода в колонках тоді не з'явилася, бо не вдалося витягти старий фільтр зі свердловини. Треба було бурити іншу. От тільки на це необхідно було 282 тисячі гривень...

Селяни тим часом купували воду, яку доставляв автоцистернами Василівський цех водоканалу. Бочка коштувала 250 гривень. Але ж та вода — технічна, вона годиться лише для того, щоб напоїти худобу та

помитися. До того ж її треба в чомусь зберігати. Хто мав гроші — викопав собі басейн (басейнами в запорізьких селах називають вириті в землі та забетоновані резервуари для зберігання води). Та тільки шість з «хвостиком» тисяч гривень на таку розкіш знайшлися далеко не в кожного, тим паче що переважна більшість мешканців Верхньої Криниці — люди непрацездатного віку. Потерпаючи від спраги, селяни змушені були збирати та використовувати дощову воду, а дехто, в кого власний транспорт, навіть їздили по неї в райцентр і набирали з колонок.

Урешті-решт спеціальною районною комісією визнала становище з водопостачання села надзвичайним, згодом її висновки підтвердила вже обласна комісія. І тоді голова Запорізької ОДА підписав розпорядження про виділення двохсот тисяч гривень із резервного фонду на буріння нової свердловини у Верхній Криниці. Ще 26 ти-

сяч надійшли з районного бюджету, решту коштів громада знайшла сама. Хай там як, цей населений пункт таки отримав воду.

Не було, немає і не буде

А от що робити мешканцям інших сіл, де споживають виключно привозну воду? А їх, за підрахунками, на Запоріжжі майже дві з половиною сотні. Для того, щоб помитися, випрати одяг, напоїти худобу, людям доводиться запасати її на місяці вперед, збирати дощову й талу снігову. Раніше, коли існували колгоспи та радгоспи, з водопостачанням було легше, та й обходилося воно значно дешевше. Тепер — інакше: щоб

одержати бочку води, треба викласти досить кругленьку суму. Подекуди, щоправда, фермери та агрофірми завозять мешканцям сіл воду в рахунок оплати за користування земельними паями, однак паї є не в усіх. На багатьох селянських подвір'ях викопані криниці, але та рідина, якою вони наповнені, — солона, гірка й надзвичайно жорстка. Нею навіть руки як слід не вмиєш.

— Усе життя прожила я ось у таких нелюдських умовах, — розповідає 79-літня жителька с. Замість Чернігівського району Меланія Сиплива. — Ні помитися, ні напиться, бо владі це не болить.

— На нас просто махнули рукою, — бідкається інший мешканець Замість

Василь Скидан. — На Євро-2012 влада знаходить мільярди, а на спраглих громадян у неї грошей немає. А якщо подумати, то чи ж до Євро нам із такими проблемами? Погодьтеся, претензії та образи людей цілком зрозумілі.

Підземні джерела «втікають»

Мало того, що з водозабезпеченням в області такі серйозні проблеми, то ще й рівень артезіанських вод щороку знижується на півтора—два метри. Подібне явище спостерігається в Кам'янсько-Дніпровському, Михайлівському, Василівському, Веселівському, Оріхівському, Токмацькому та Великобілозерському районах. Свердловини доводиться поглиблювати, багато які з них можуть будь-коли вийти з ладу. Як свідчать фахівці, без підземних вод ризикує залишитися третина області. Ця біда з'явилася з пуском у 1970-х роках Запорізького залізничного комбінату. Видобуток руди тут ведеться з великих глибин, шахти розсікають Бучацький, Сарматський, Нижньокрейдівий водоносні горизонти, з яких використовують воду. Вода, яка могла б бути у водогонах, стікає в шахти, її потім відкачують уже забруднену від контакту з рудою і шахтною технікою та зливають в Утлюцький лиман.

Про якість краще не питати

Із 949 населених пунктів області в 427 змушені користуватися умовно

питною водою, тобто неякісною. Так оцінюють ситуацію в Міністерстві охорони здоров'я України. Запорізький регіон вважається одним із тих, де найнапруженіше становище з якістю води. Як і в інших промислових областях, тут відбувається активне забруднення водних об'єктів несанкціонованими викидами підприємств у водойми та колектори господарсько-побутових стоків, а також стічними водами звалищ твердих побутових та промислових відходів. До того ж точно не відомо, настільки запорізька вода погана, бо в Україні її якість контролюється лише за 28 показниками, тоді як у Євросоюзі — за 63.

ДО РЕЧІ

Спроби змінити становище з водозабезпеченням в області робилися, але безуспішно. Про це, зокрема, свідчать сумні долі «Комплексної програми водопостачання Запорізької області на період 2003—2011 років» та програми «Питна вода в Запорізькій області (на 2007—2020 роки)». Через відсутність коштів вони залишаються лише деклараціями.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ТЕС димітиме на чверть менше?

Уже звичним пейзажем для мешканців мікрорайону «Перемога» в Дніпропетровську є велетенські труби Придніпровської ТЕС, які ефектно коптять небо. Від сажі й смороду спасе лише те, що житловий масив відділяє від підприємства широка смуга Дніпра.

Та ось добра новина — кількість викидів у атмосферу Придніпровська ТЕС має скоротити з нового року на 25 відсотків. У цьому, принаймні, запевнило обласну та міську владу керівництво підприємства. На Придніпровську ТЕС, яка входить до складу ПАТ «Дніпроенерго», припадає більш

як половина шкідливих викидів підприємств Дніпропетровська. Тому в рамках перевірки виконання Регіональної екологічної програми передбачено низку заходів із модернізації та використання екологічно безпечних технологій на 25 найбільших забруднювачах регіону. Кінцевим ефектом від запровад-

ження програми має стати в 2015 році зменшення на 30 відсотків шкідливих викидів та скидів. Загалом на Придніпровській ТЕС у рамках програми заплановано виконання 15 заходів, з яких у повному обсязі реалізовано поки що тільки один — установлено золотловлювальну установку для підвищення ступеня зв'язування оксидів сірки на енергоблоці №7. Наразі на підприємстві відбувається реконструкція електрофільтрів на енергоблоці №11. Проектом передбачено будівництво нових та відновлення працездатності старих електрофільтрів і їх введення в експлуатацію без призупинення роботи енергоблока. Таке переоснащення, стверджують фахівці, дасть змогу знизити викиди твердих речовин та пилу. Також у рамках проекту буде розроблено та впроваджено сучасну систему екологічного моніторингу, що дозволить вести неперервний контроль за викидами забруднюючих речовин. **Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.** Дніпропетровськ. Фото автора.

Судна заливають річку пальним, а «крайніми» залишаються портовики

У пониззях Дніпра родовищ нафти начебто немає. Однак херсонці гірко іронізують: у річці незабаром залишиться менше води, ніж нафтопродуктів. І в цьому жарті є значна частка правди — тільки за останні два місяці в акваторії Дніпра під Херсоном місцеві жителі тричі (!) фіксували великі сліди скидання чи то бензинової суміші, чи то залишків дизельного пального у вигляді ланцюжка плям від півметра до метра довжиною і протяжністю від 0,5 до 1,5 кілометра! Останнього разу такий півкілометровий ланцюг «засікли» неподалік Гідропарку, тобто пальне забруднює не тільки воду, а й міську зону відпочинку. Плями течія прибиває просто до піщаних пляжів, а там улітку купуються і дорослі, і дітвора.

Здавалося б, екологам і правоохоронним органам час занепокоїтися і забити на сполох: забруднення загрожує не лише навколишньому середовищу, а й людям. Тим паче, де шукати згубників природи, відомо: великовантажні судна (здебільшого ті, що ходять під іноземними прапорами), котрі заходять у Дніпро з Чорного моря, для зменшення осідання скидають у річку із трюмів баластові води, які дуже часто «розведені» відходами пально-мастильних матеріалів. Такі судна потрбно перевіряти, опитувати команди і призначати експертизи — тільки тоді знайдеться й винуватець екологічного вандалізму. Але склада-

ється враження, що пошуки винних якщо й ведуться, то лише «для галочки»: нинішнього року жоден із них так і не постав перед судом. Наявне якщо не пряме потурання злочинцям, то принаймні очевидні ознаки невиконання своїх прямих посадових обов'язків працівниками відповідних підрозділів міліції і прокуратури. І жодної відповідальності за це у вигляді звільнень або доган за бездіяльність згадані робітники не понесли. За такого становища речей наслідки актив екологічного вандалізму змушене «розсюрбувати» підприємство, що не має до винуватців скидань ПММ найменшого стосунку, — Херсонський

морський торговельний порт. У разі виявлення плям із порту за сигналом виходить спеціальне судно, що обробляє забруднені ділянки акваторії хімічним сорбентом, і все це «задоволення» коштує недешево. Як повідомили нашому кореспонденту в адміністрації ХМТП, тільки в 2010 році на ліквідацію забруднення вод Дніпра пальним катер підприємства виходив півтора десятки разів, витративши близько 150 кілограмів сорбенту «Екон-1», що коштувало майже 20 тисяч гривень (не рахуючи суми збитку, завданого навколишньому середовищу). Якби тих, хто зливав баластові води із соляркою у Дніпро, було викрито, з них за допомогою суду портовикам можна було б зажадати відшкодування витрат. А так ці гроші просто «спишуть», і на цьому все закінчиться. Хоча такі збитки й повинні насамперед турбувати правоохоронців: адже морський порт у нас не приватна крамничка, а державне підприємство.

Вл. інф.

Від насилля в міліції постраждало близько 900 тисяч громадян

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

«Необхідно мінімізувати каральний прес на суспільство. Адже в окремих випадках правоохоронці навіть свідомо йшли на порушення законодавства для покращення статистичних даних», — повідомив нещодавно на колегії МВС, присвяченій підведенню підсумків роботи відомства за дев'ять місяців, уже экс-міністр Анатолій Могильов. Чи буде виконане керівниками ГУМВС України в областях таке прохання, невідомо. За інформацією правозахисників, поки що статистика невтішна. Адже з початку року від насилля в міліції постраждало близько 900 тисяч громадян, 32 особи загинули в РУВС. Найбільше таких злочинів зафіксовано в Донецькій, Київській, Харківській областях та в Криму.

«Спочатку вартіві порядку поклали мене на підлогу, потім роздягли догола. Вони зв'язали мені руки та ноги, а потім прикріпили драти до моїх пальців на руках і ногах. Вони включили генератор на вулиці, драти проходили через вікно на першому поверсі — драти, багато дратів, які були прикріплені до мене. Я був мокрий. Коли приїхала «швидка допомога», вони витерли піну з мого рота», — це жахливе свідчення громадянина України Олександра Рафальського наведено у звіті міжнародної правозахисної організації Amnesty International. Чоловік стверджує, що зазнав тортур в одному з відділів міліції у 2001 році. Правоохоронці в такий спосіб намагалися примусити його до зізнання в убивстві — злочині, за який він досі відбуває довічне ув'язнення. Правозахисна організація дійшла висновків, що навіть через 10 років проблема тортур

в українській міліції залишається невіршеною. Прикладом цього є історія, яка трапилася нещодавно з мешканцем Чернівців Дмитром Г. Правоохоронці затримали чоловіка за підозрою у незаконному заволодінні транспортним засобом. Протягом трьох днів над ним знущалися працівники міліції. Принаймні про це стверджують його рідні. З їхніх слів, чоловік провів ніч у кайданах, прикутий до стільця. Правоохоронці змушували написати явку із зізнанням, застосовували психічне насилля над ним. Крім того, погрожували, що родина не знає і не дізнається про його місцезнаходження. Перебуваючи в стресовому стані без їжі та води, увідомлюючи, що життям загрожує смертельна небезпека, Дмитро підписав явку з повинною. Нині він перебуває у СІЗО.

На жаль, такі випадки в країні не поодинокі. За інформацією Ук-

ФОТОФАКТ

На днях у Сумах активісти «Молодого Народного Руху» та Народної кампанії «Ми Всі» зібралися біля обласного військкомату, щоб висловити своє ставлення до сучасного стану речей в українській армії і виразити протест проти примусового призову до Внутрішніх військ МВС. На думку учасників акції, молоді хлопці вчать не тримати в руках зброю, а застосовувати кийки та сльозогінний газ проти своїх же громадян.

Фото надала ГО «Чорний комітет».

раїнської Гельсінкської спілки з прав людини (ГСПЛ), в 2010 році в країні під час утримання під вартою загинула 51 людина. Найрезонансніший випадок — смерть 19-річного студента Ігоря Індила в одному з київських райвідділів міліції. Розслідування справи не завершили й досі. В свою чергу, секретаріат Уповноваженого Вер-

ховної Ради з прав людини заявляє, що в тому році вони отримали п'ять тисяч скарг за катування та інші види жорстокого поводження працівниками міліції. Однак у МВС своя статистика. В листі до правозахисної організації Amnesty International від липня 2011 року відомство зазначило, що в 2010 році прокуратура розглянула

лише 40 випадків смерті затриманих. У 16 із цих випадків порушили розслідування. Правозахисники вже вкотре закликають українську владу створити незалежний орган для розслідування випадків порушення прав людини з боку правоохоронців і притягнути винних до кримінальної відповідальності. Олександр ПЕКНИЙ.

фії затриманих теж має бути чимало. На жаль, ліквідація одного організованого злочинного угруповання зовсім не означає, що ви вже не зіткнетеся іншими вмильцями в галузі відведення очей — їх у нас нині хоч відбавляй. Уже після затри-

Із магазинів організована злочинна група викрадала переважно ноутбуки та іншу дорогу комп'ютерну техніку. Але не гребувала вона й іншим устаткуванням.

мання трьох магазинних «потрошителей» біля ринку в приміському селищі Чорнобівка, що під Херсоном, зупинився вантажний «Мерседес», на якому їхав комерсант із Джанкоя, котрий мав намір закупувати в нашій області городину. В цей час хтось пробив у «мерса» колесо. І коли заклопотаний водій його міняв, хтось, який залишився невідомим, тихенько заліз у відкриту кабінку, викравши звідти сумку із грошима, призначеними для оплати товару. А грошей було ні багато ні мало — 175 тисяч гривень! Сергій ЯНОВСЬКИЙ. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Кримінальний гіпноз

СЛІДСТВО ВЕЛИ

В існування чарівників та всіляких інших чаклунів українці не вірять — це, мовляв, казочки для дітей. Але ось нещодавно в Херсоні з'явилася злочинська ватага, члени якої «відводили очі» цілком дорослим і самостійним людям так майстерно, що будь-який маг позаздрить. Троє городян підшукували насичені електронікою офіси приватних фірм і магазини, які торгують побутовою технікою, але не обладнані системами відеоконтролю прилавків. Намітивши підходящу точку, трійця під виглядом покупців заходила в приміщення. Поки один із поплічників (він, схоже, мав навички гіпнотизера-початківця) невимушено «заговорював» продавця або офісного службовця і відволікав його увагу, решта двоє хапали апаратуру, що сподобалася, і виходили з крамниці. Після цього третій співучасник припиняв розмову й преспокойно виходив слідом із порожніми руками.

З магазинів організована злочинна група викрадала переважно ноутбуки та іншу дорогу комп'ютерну техніку. Але не гребувала вона й іншим устаткуванням — аби тільки воно коштувало дорого й продавалося легко. Так, під час вилазки в Голопристанський район винахідлива трійця примудрилася винести з місцевого шопу імпортний опалювальний котел, який насилу проліз у входні двері! І щораз пропажу персонал торговельної точки виявляв тільки після того, як злодіїв зі своєю здобиччю уже і слід захолов. Спільники залишалися невловимими кілька місяців — піймати їх на гарячому

ніяк не вдавалося. Однак міліцейські оперативники перешерстили ринкові лотки й міні-маркети, які про-

давали вживану комп'ютерну техніку. І в одній такій крамниці виявили ноутбук, викрадений 11 січня в офісі приватної фірми на вулиці Жовтневої революції. Працівники магазину описали людину, яка дешево продала ноутбук, і через неї сищики вийшли на інших членів ватаги. В їхньому розшуку дуже допомогла та обставина, що лідер угруповання неодноразово потрапляв у поле зору правоохоронних органів, і його описання разом із «пальчиками» у банку даних МВС давним-давно було.

— З'ясувалося, що один із трьох затрима-

них вісім разів (!) був судимий за крадіжки й подібні злочини. Тестер стосовно нього й стосовно його поплічників знову порушено кримінальну справу за статтею 185 КК — за крадіжку, вчинену групою осіб за попередньою змовою, — підсумовує начальник Суворовського райвідділу міліції Херсона Олександр Кошевой. — Слідство вже має у своєму розпорядженні докази причетності спільників до чотирьох крадіжок дорогих товарів, але їх може виявитися значно більше. Роботи для з'ясування усіх деталей злочинної біогра-

А грошей було ні багато ні мало — 175 тисяч гривень!

Пограбували бабусин «банк» у... погребі

Пенсіонерка із села Рогізна, що в Кам'янечь-Подільському районі на Хмельниччині, знайшла, на її думку, надійний сховок для своїх заощаджень. Банку з десятима тисячами гривень, 150 доларами США та 150 євро вона винесла в погріб та прилаштувала поміж овочевою консервацією. Проте невідомі зловмисники дізналися про бабусин «банк» і пограбували його. Наразі старенька не здатна назвати хоч приблизну дату крадіжки, бо не перевіряла сховок місяців три. Вона була впевнена, що нікому на думку не спаде шукати гроші в льоху. На цей час правоохоронці району розшукують злодіїв, які викрали валютну «консерву» бабусі. Віра ШПИЛЬОВА. Хмельницька область.

Поцупили айбокс і нумо «пекти» гроші

Можна лише уявити здивування працівників одного з кременчуцьких продуктових магазинів, коли на ранок вони раптом не виявили автомата для поповнення рахунків мобільних телефонів, що стояв при вході у приміщення, у коридорчику... Як з'ясувалося, до нього вже давно придивлялися двоє відвідувачів магазину — 20-річний кременчужанин та його на два роки молодший товариш. Уночі покупці тут зазвичай мало, тож продавець нерідко дрімає, втрачаючи пильність. Цим і скористалися крадії.

А далі все було, яка то кажуть, справа техніки. Викрадений айбокс хлопці притягли до гаража, що належить одному з них. Там одразу провели певний демонтаж, добралися до грошей. Але не це було головною метою. Знаючи принцип дії такого автомата, зловмисники підключили апарат до мережі й почали «пропускати» через нього... ті самі викрадені купюри. У такий спосіб поповнюючи власні електронні гаманці на заздалегідь відкриті рахунки. Однак, зрозумівши, що «система» працює, вирішили подальші «операції» відкласти на ранок. Але вранці їх розбудили собака з міліцією. За словами начальника відділу зв'язків із громадськістю УМВС України в Полтавській області Юрія Сулаєва, це перша подібна крадіжка в Україні. Тож варто сподіватися, що після цього власники апаратів подбають про безпеку. А тим часом слідство у справі триває. Цікаво, що в обох фігурантів уже був «досвід» крадіжок із гаражів, а тепер їм світить до шести років позбавлення волі. Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ. Полтавська область.

«Рецидивістів» затримали за хвилини

У місті Радивиліві з-під варті під час конвоювання автотранспортом утекли особливо небезпечні рецидивісти. Їх затримали дуже швидко. Щоправда, це була тактична операція у рамках тактичних навчань конвойних нарядів УМВСу в Рівненській області. Основна мета — відпрацювання навичок особового складу конвойних підрозділів міськрайвідділів області щодо здійснення конвоювання затриманих та взятих під варту осіб. Окрім цього, були змодельовані ситуації надзвичайних подій: захоплення заручників, напад на особу, яка охороняється, та напад на об'єкт, що перебуває під охороною.

Тамара ЛИСЕНКО, керівник СЗГ УМВСу в Рівненській області.

В Києві, Харкові та Одесі до 24 листопада тривають Дні культури Республіки В'єтнам в Україні

Сьогодні в столичному Музеї сучасного мистецтва відбудеться аукціон «Українська альтернатива 20». На торги, зокрема, виставлять автопортрет художниці Маревни, що була музою Пікассо, Модильяні, Шагала, Рівери. Портрет оцінено в 35—40 тисяч доларів

Щоб музика жила, або Мости Романа Реваковича

19 листопада в київській філармонії виступить диригент Роман Ревакович. Маєстро диригуватиме Національним симфонічним оркестром, що виконає твори Кароля Шимановського, класика польської музики родом з України. Польсько-українські музичні зв'язки дуже важливі для Реваковича.

Він народився в польському Лідзбарку-Вармінському в сім'ї українських переселенців. Після закінчення Музичної академії у Варшаві (дві спеціальності — теорія музики й диригування) співав у чоловічому хорі «Журавлі». Цей хор складається з українців, виселених під час операції «Вісла» 1947 року. Згодом став диригентом цього хору, провів з ним гастролі у США, Канаді, Західній Європі. Один з турів «Журавлів» Україною відбувся напередодні референдуму 1991 року. Успіх був неймовірний. Роман Ревакович також причетний до заснування у Львові фестивалю сучасної музики «Контрасти». А ще ініціював чимало проукраїнських проєктів як президент Фонду «Pro Musica Viva».

— Був рік, мабуть, 1997-й, коли мені вдало-

ся знайти підтримку на видання в Польщі платівки з музикою львівського композитора Юрія Ланюка. Знайшовся спонсор, але потрібна була громадська організація. Так виник Фонд «Pro Musica Viva» (з латини — «щоб музика жила»). Фонд передовсім розбудовує польсько-українські музичні відносини. Однією з перших наших акцій був фестиваль «Дні української музики у Варшаві» в 1999 році. Завдяки йому в Варшаві прозвучала «Метамузіка» Сільвестрова з піаністом Йожефом Ермінем (грав польський оркестр «Sinfonia Varsovia» під керівництвом київського диригента Володимира Сіренка). В рамках другого фестивалю відбулася прем'єра «Слова о полку Ігоревім» Євгена Станковича і «Палімпсестів» Ланюка. За три роки відбулися треті

«Дні української музики у Варшаві», цього разу в Національній філармонії, що включила фестиваль до своєї сезонної програми. В жодній з країн не було акції, яка презентувала б у такому масштабі українську музику на рівні головної музичної установи столиці, Національної філармонії. Також фонд провів кілька вагомих презентацій польської музики в Україні. Ми організували у Львові виконання «Кредо» Пендерського. За кілька років — концерт музики Войцеха Кіляра, він родом зі Львова. Фонд був співорганізатором четвертого Фестивалю польської культури в Україні у 2002 році. Особливо я задоволений проєктом «Між словом і звуком». В 2009-му на замовлення Польського інституту в Києві молоді українські композитори — Світлана Азарова, Золтан Алмаші, Богдана Фроляк, Марія Олійник, Богдан Сегін, Любава Сидоренко, Михайло Швед та Олександр Шимко — написали му-

зику до польської поезії. Ці твори виконав польський оркестр «Sinfonia Iuventus» під моїм диригуванням. Ми виступали у Варшаві, Любліні, Львові, Вінниці, Одесі та Києві. Фестиваль «Контрасти» виник зі «Скарги терну» Богдана-Ігоря Антонича. Ланюк написав до цього вірша музику. Казав: «Маю дуже складний твір для струнного оркестру і вокальної партії, не думаю, що хтось може це виконати». Я був таким собі камікадзе — якщо дуже складне, то давай я спробую! Концерт відбувся в Київській дитячій академії мистецтв. Грали музиканти оркестру Національної опери України. Музика справді складна. Але, як я сміявся, композитор упізнав свій твір. І ми це повторили у Львові у лютому 1995 року, потім у Києві на «Форумі музики молодих». І лиш після «Форуму» у нас із Ланюком виникла ідея фестивалю сучасної музики у Львові, який провели восени того ж року. Запросили кілька польських

та українських ансамблів та солістів. Щодо назви «Контрасти» — ми хотіли якось контрастувати з тим, що відбувалося в музичному житті навколо. Перші «Контрасти» пройшли при повних залах. Окремі яскраві події в рамках фестивалю, як-от приїзд ор-

кестру і хору Краківської філармонії під орудою Кшиштофа Пендерського й виконання його «Польського реквієму», електризували весь музичний (і не тільки музичний) Львів.

Записала
Олеся НАЙДЮК.
Фото автора.

Співає Іван Новобранець.

Новий сезон відкривав Новобранець

75-й театральний сезон Полтавський академічний обласний музично-драматичний театр імені Гоголя нарешті розпочав у капітально відремонтованому приміщенні. Реконструкція тривала три роки, театр тепер — як лялечка. Відкрилися прем'єрною виставою «Назар Стодоля». Її режисер-постановник Юрій Кочевенко чудово зумів передати на оновленій сцені дух епохи. І величезна заслуга в цьому художника Івана Новобранця, котрий... зіграв роль кобзаря. Саме його виступом починаються перша і друга дії вистави. Найцікавіше, що Новобранець грає тут самого себе. Адже він знааний на Полтавщині кобзар і лірник!

А ще він — майстер золоті руки, музичні інструменти виготовляє за старовинними технологіями, сам, і

вони один в один відповідають тим, з якими ходили колись Україною «професійні» кобзарі.

— Ось така бандура (а загалом я зробив їх уже шість) — нині єдина на Полтавщині, — показує унікальний інструмент митець. — Це так звана старосвітська народна. Саме з такими ходили ще триста літ тому кобзарі. І настроєна вона так... До речі, найстарішим є зінківський стрій. Тоді інструмент настроювали по голосу, а не по нотах. І грали та співали «з пам'яті». Здебільшого твір був такою собі імпровізацією,

тож кобзар сам собі був і акомпаніатором, і композитором... Цікаво, що жінки тоді не грали на бандурі, вона вважалася чоловічим інструментом. Якщо якась чорнобрива й брала його до рук, кобзарі казали: «Поклади, а то зіпсується...». Але бандура слугувала і жінкам, адже кобзарі оспівували нічну красу. Бандура — це голос народу, який іде до нас з глибини віків, живе в душі кожного українця. Хоч не всі це інколи на-

віть розуміють. І от під час виступу бачиш: торкнулися пальці струн, зазвучала бандура — і вже зовсім іншими стають обличчя людей у залі, в глибині їхньої душі починає бриніти музика... Розповідати про бандуру Іван Новобранець може годинами. А на самоті майструє нові інструменти або бере до рук пензля. І на його картинах народжуються чудові краєвиди давнього українського села, а «у селах у веселих — і люди веселі». Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ. Полтава. Фото автора.

Купив магазин і розмістив там скрині

У селі Москалях місцевий житель Юрій Дахно подивував старожилів: купив додатково собі стареньку хату і колишній магазин. Та й позаносив туди скрині з усяким добром, які бабусі «для згодиться» тримали.

Якби ж чоловік фермерував і збирався торгувати якимсь крамом, то це було б у нинішніх умовах зрозуміло. Але... власник коня, двох корів таки вирішив не розширяти підсобне господарство, а задумав відкрити у віддаленому селі етнографічний музей, експонати для якого він уже давно відшукав. А все почалося зі старовинної монети-п'ятака.

— Її знайшов мій батько, — розповідає Юрій Володимирович. — Мені тоді було літ шість. Довго її не носив, бо вкрали однолітки. Потім і вони її губили. Але якимось магичним чином вона щоразу потрапляла до мене. І зараз зі мною. Ось тоді я і почав збирати монети, предмети старовини.

Хлопчика вразило, коли бабуся Катерина показала йому прадідового рушника.

— Я не знав, що він

вишивав, — каже. — Та ще так гарно!

Спочатку сільський хлопчина перемальовував у зошит рушникові візерунки, а потім попросив бабу Дашу навчити його вишивати. Якби прадід цим не займався, Юрій, може, соромився б гапувати. А досвід родичів по-справжньому його надихнув творити вишивану красу. Юрій опанував усі місцеві техніки гаптування.

З того часу і донині він вишив майже 50 рушників!

— Ми ставали на весільний рушник, — каже дружина майстра Галина Миколаївна, — що був вишитий його руками.

— Тепер, мабуть, і дітям батькове захоплення передалося?

— Дочка вишиває. А хлопців боїться вчити... А то ще «захворіють», як він.

Юрій Дахно 25 років працював начальником Шибиринівського відді-

Родина Дахно у заповіднику «Чернігів стародавній» демонструє унікальні витвори місцевого гаптування.

лення зв'язку. А це постійне спілкування з людьми. Від них дізнався чимало пісень, легенд краю. Усе це захоплений старовиною поштовик записував. А ще за кільканадцять літ назбирав у чернігівській окрузі не сотні, а 2000 старожитніх експонатів. Тут і предмети старого побуту селян, і знаряддя їхньої праці. А найбільше у зібранні колекціонера — рушників. Аж 500 їх має!

Нині етнографічна колекція Ю. Дахна вже представлялася у Палаці «Україна», на фольклорному святі «Седнівська осінь». Шойно відкрилася виставка колекціонера у Національному архітектурно-історичному заповіднику «Чернігів стародавній».

— Це сота частка того, що він має, — зазначив генеральний директор заповідника Андрій Курданов. — У цих врятованих витворах наші діди та бабусі немов передають нащадкам ті чисті, світлі духовні обереги, що так потрібні усім поколінням, щоб ми не забували, якого ми роду, де наша мала батьківщина.

Сергій ПАВЛЕНКО. Чернігівська область. Фото автора.

Звичайні дива донецької сцени

Донецький національний академічний український музично-драматичний театр у новому сезоні відсвяткував уже кілька прем'єр.

Так, у жовтні глядачам показали «Звичайне диво» Є. Шварца в постановці режисера Вадима Пінського. Як і очікувалося, дорікають: мовляв, чи не зухвало змагатися з класичною постановкою Марка Захарова і чи можна кимось замінити Леонова, Абдулова, Янковського? Так, замінити не можна, та й не треба. Але хто забороняє розповісти стару казку від себе?

Вистава світла та весела. Нагадує грайливого хлопчика.

Сцена — з блакитно-казковим задником, напівпрозорі стіни та фігури левів посилюють враження казки. Колеса, підвішені до стелі на ланцюгах, — це столи. Королівська карета у червоному бархаті засматрає над сценою. Чи може бути інша карета у дивакуватого Короля (Олег Пшин)? Музика — знайома за кінострічкою. Але оркестранти перебувають на сцені та можуть пересуватися поміж героїв вистави.

Король із почтом красуються у штанах галіфе. Іронічні і навіть гротескові фасони не заважають бути елегантими. Режисер Вадим Пінський мав намір, як у Шварца,

показати «чому так важко бути просто людиною, і ще важче — жити так, наче застрашний день ніколи не настане». Але вийшло трохи про інше — про віру і потребу вірити. Адже тільки з її допомогою можна дочекатися чудес. І глядач чекає. Шукає підтвердженнь тому, що почуття Ведмедя (Андрій Єршов) справжні, що йому таки вистачить рішучості на поцілунок, що доброта Короля перемаже його тиранство, що чари в ім'я любові не сильніші за саму любов. Проте сам Ведмідь разом із Хазайном-чарівником (Сергій Лупільцев) та Хазайкою (Олена Хохлаткіна) так і не включаються у дію настільки, наскільки всі очікують. Але сюжет динамічний — завдяки простодушному Королю, вимогливий до життя і до почуттів Принцесі (Олена Лісогорова), гарячій Придворній дамі (Наталя Стефашина), самовдоволеному Міністру-адміністратору (Віктор Жданов) та ліричному Трактирнику (Володимир Швець). Прикрасили дійство колоритний Мисливець (В'ячеслав Хохлов) і його кумедний Учень (Костянтин

Андрій Єршов (Ведмідь) та Олена Лісогорова (Принцеса) у виставі "Звичайне диво".

Банніков). У їхню казку віриш. І відшукаєш у собі людину, яка любить і живе сьогодні, щоб завтра не було пізно. Адже в реальності часто саме так — пізно.

Про це — прем'єрна вистава листопада «Жіночий клуб» Айвена Менцелла в постановці молодого режисера Ігоря Матієва. Тут — ані слова про дива. Це ода жіночій самотності, історія трьох подруг. Життя відібрало у них чоловіків, але нагородило дружбою. Гумору у виставі — не менше, ніж скорботи,

хоч дія і розгортається переважно на цвинтарі, на могилах чоловіків. На сцені — ознаки осені. Геометрична металева конструкція стіна підкреслює спустошеність домівок і сердець.

Вистава оповідає про різні способи ставлення до життя, заглиблюється у світ жіночих переживань. Вся увага — на героїнь, на виразне розкриття характерів. Вразила Валентина Полякова (Доріс). Останніми роками акторку звикли бачити в образах аж занадто ві-

кових, а тут вона ще молода, енергійна, з вогниками у очах. Саме такою хочеться бачити її на сцені! Валентина Гаркуша (Люсіль) — як завжди яскрава й розвіює смуток. Тетяна Романюк у ролі Іди меланхолічна і розсудлива. І все у них — від широкі жіночої душі, без містики, метафор, підтекстів. Але не зникає відчуття віри у щось світле, адже в реальному житті вона потрібна ще більше, ніж у казках.

Ірина ГЕРМАНЮК.
Фото надане театром.

Чех з українським серцем

Виповнюється 95 років від дня народження професора Миколи Неврлого — визначного чеського й словацького вченого-україніста, академіка Академії наук України. Його творча діяльність широко відома в науковому світі.

Ще в окупованій фашистами Чехословаччині Микола Неврлий як студент Карлового університету

друкував свої перші наукові дослідження про українське літературне відродження 1920-х років. І водно-

час був учасником руху опору проти коричневої чуми.

На сьогодні він — автор більш як 1300 наукових студій. Цей унікальний вчений-літературознавець, «чех з українським серцем», пов'язав свою творчу долю з вивчен-

ням української літератури, яку невтомно популяризував в усьому слов'янському світі.

У рік свого 95-ліття академік Микола Неврлий підготував унікальну збірку праць «Прожите і пережите». Цей тисячосторінко-

вий фоліант матиме неабиякий попит серед науковців, студентства й просто українського читача.

Хочеться щиро побажати ювілярові нових великих здобутків з-під його невтомного золотого пера.

Віталій ДОНЧИК,
академік НАН України,
доктор філологічних наук.

Історія однієї фотографії

Ця картина привертає до себе увагу розмірами: полотно закриває майже половину стіни просторого холо адміністративного приміщення шахти «Никанор-Нова». Не можеш позбутися враження, що на стіні «завис» кадр документального фільму: шахтарі відпочивають на лаві під кущем бузку. Гомонять, сміються, кепкують один з одного, як зазвичай буває серед шахтарів. Картина позбавлена звичайного радянського пафосу. Історію цього полотна розповів голова профспілки шахти Леонід Кожедуб.

Картина написана 1968 року. Після ремонту приміщення керівництво шахти вирішило якось облагородити стіни нарядної. Тоді на підприємстві працювала художня майстерня, де виготовляли наочну агітацію, гасла й плакати. Художникам майстерні й доручили написати дві картини. Сюжети погодили з парткомом. Перший витримано у традиційних ідеологічних мотивах, а на другий сюжет, очевидно, не вистачило фантазії, от парторг і дав художникам фотографію, наказав скопіювати. Знімок робили для газети. Фотограф уміло організував кадр: до квітучого куща бузку перенесли лавочку й розсадили всіх, хто в цей час чекав на спуск у шахту. Фотографія вийшла гарна, але чорно-біла, а картину треба було намалювати в кольорі.

досить реальними, без усіляких пафосних штучок. Центральною фігурою картини можна назвати Джафара Джафарова. Він тримає в руках гілку бузку. Джафаров єдиний, хто сьогодні живе в селищі, зрідка приходить на шахту. Вона йому дорога ще й тому, що тут на другій ділянці працює його син Олег. Що стосується інших персонажів картини, то багатьох уже немає на

цій землі, інші виїхали із селища.

В 1998 році, коли перший етап першого пускового комплексу здавали в експлуатацію, хтось наказав усі картини зняти. Мовляв, приїде начальство, і йому може не сподобатися, що стіни, як у музеї, завішані полотнами. Віктор Полтавець тоді очолював компанію «Луганськвугілля». Йому Леонід Кожедуб і посакаржився: мовляв, сті-

ни білі, як в операційній, треба їх прикрасити. Полтавець підтримав профспілкового лідера. Обидві картини валялися в теплиці. Їх дістали, реставрували, дещо підправили. Там, де було зображено передову гвардію праці, очолювану комуністом і комсомольцем, на передньому плані була намальована активістка в... парусинових капцях. Їх замінили на сучасні туфлі.

Так з 1998 року картини тут і висять. Якось директор департаменту вугільної промисловості галузевого міністерства довго розглядав сюжет з гірниками, а потім захотів забрати цю роботу, повісити у своєму відомстві, а стіну нарядної прикрасити копією. Але Леонід Кожедуб відповів категоричним «Ні!». Сказав: картина висить тут 45 років — і нехай висить далі. Вона немов сторінка історії шахти.

До речі, фотографію, з якої написали картину, зберегти не вдалося.

Алла АНТИПОВА.
Луганськ.
Фоторепродукція Анастасії ШУРКАЄВОЇ.

КОМЕНТАР

Чийми устами глаголить істина

11 листопада ц. р. у парламенті зареєстровано законопроект №9439 «Про внесення змін до Закону України «Про дошкільну освіту». Документ надійшов від Прем'єр-міністра. У супровідній пояснювальній записці від міністра освіти і науки, молоді та спорту сказано, що реалізація цього проекту, зокрема, сприятиме розширенню мережі дошкільних закладів відповідно до вимог сьогодення, «у тому числі, з вихованням мовами національних меншин у місцях їх компактного проживання». А конкретно — у статті 2 чинного закону додано абзац про «забезпечення права вільного вибору батьками мови виховання їх дітей». А у пункті 3 статті 10 зазначено: «У разі потреби в дошкільних навчальних закладах можуть створюватися окремі групи, в яких виховання здійснюється іншою мовою, ніж у закладі в цілому».

Ці зворушливі новації списано чи не з ухваленого 17.04.1959 р. закону про зміцнення зв'язку школи з життям і про подальший розвиток системи народної освіти в УРСР: «У школу з якою мовою навчання віддавати своїх дітей, вирішують батьки. Вивчення однієї з мов народів СРСР, якою не провадиться навчання в даній школі, здійснюється за бажанням батьків і учнів при наявності відповідних контингентів». Гарно сказано, а головне — жодного слова про те, на догоду якій саме з мов народів СРСР це робилося. Але від 1959 року кількість українських шкіл неухильно («добровільно»!) зменшувалась. І з якоїсь причини не знаходилося «відповідних контингентів». Коли наш міністр освіти ходив до школи, з 300 київських шкіл тільки 70 були українськими, в решті панували, мабуть, якісь інші мови народів Союзу.

Це той випадок, коли ми любимо посилатися на демократичну Швейцарію, де чотири державні мови. Але там чітко визначено, в якому кантоні яка мова є мовою більшості, а яка меншості. І мову меншості вивчають у школі не замість основної, а поруч з нею. У нас же навпаки — не «поруч», а таки «замість». Яка замість якої — треба говорити? Оскільки у нас немає кантонів, то, щоб далеко не ходити, візьмемо таке місце компактного проживання людей, як Київ. Він у нас вважається нібито двомовним містом, хоча насправді це не так. За оцінками експертів, Київ російськомовний на 6,42 бала, а україномовний — на 3,09. У двомовному місті балів було б приблизно порівну. А поки що оті 3,09 бала показують, яка саме мова витісняється з ужитку. Але є одна цифра, що псує картину: мова виховання в київських дитсадках на 99,9 відсотка — українська. Що робити? Як показує досвід 1959 року, той відсоток упаде — треба лиш запровадити «право вільного вибору». В реальному двомовному місті це було б нормально, а в «півторамавному» — загрозово. Та, власне, на те й націлений законопроект №9439. Хоча на словах нам пояснюють, що все це робиться заради якості дошкільної освіти. Коли говорити про якість, не треба далеко ходити. Візьмемо цей самий законопроект, де тричі написано «їх дітей». Хоча у цьому випадку треба писати «їхніх дітей». Отож, «їх», мабуть, сказано за звичною аналогією — як «Мать их (...)!» Це не єдиний тут курйоз. У статті 5 чинного закону (і в змінах це повторено) слово «немовлята» подається в називному відмінку множини як «немовляти» (мабуть, за аналогією зі словами «банкомати», «солдати» або «кастрати»). Очевидно, ті, хто це писав, ходили колись до дитсадка не інакше як за вільним вибором. Однак ці люди чогось упевнені, що саме їхніми устами глаголить істина.

Віталій ЖЕЖЕРА.

У Черкасах середньомісячна номінальна зарплата у січні—вересні 2011-го порівняно з аналогічним періодом минулого року зросла на 13,5 відсотка і становить 2340 гривень, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

Наступним кроком з дерегуляції економіки та спрощення життя бізнесу і громадянам стане поступовий перехід з паперового документообігу на електронний, *заявив Перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку і торгівлі України Андрій Клюєв*

У кого пішли ці діти?

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Від редакції: ми одержали цього листа від одного з наших читачів. Це маленька повість, написана людиною, яка багато чого в житті бачила. Ми далеко не у всьому згодні з Автором, але в його сповіді зачіпає за живе простодушна щирість. Не всякий письменник зміг би таке написати — якби навіть захотів. Швидше за все, імена діючих осіб тут змінено. Але все інше — справжнє. Ми нічого в тексті не змінювали й не редагували (Автор писав тією мовою, що замінює багатьом людям забуту українську). Ми собі дозволили дописати заголовки. Замість нього в автора було написано просто: «На суд читача»...

Те, про що піде мова в цьому творі, — це жахливо, нестерпно, але коло-со вже закрутилося.

У минулому столітті в одній із центральних областей України у чималій, працьовитій родині народилася одинадцята дитина, її назвали Яном.

Наближалася побудова колективізації. Життя ставало клубком у горлі, і на родину Яна зійшов смертний замах. За рік до появи на світ Яна два хлопчики Гриць і Петя — дев'яти і одинадцяти років — пішли з життя. Янові було вже два роки, як померла 16-літня сестра Дарина.

1933 рік. Агітація вступати в колгосп. На початку весни батько звідкись приїхав стомлений, заліз на піч і через кілька днів помер.

Основного годувальника не стало. І почали всі розбідатися, хто куди. Рятували радгоспи за п'ять-шість кілометрів. Туди подалися сестри та брат, йому було років п'ятнадцять. Узяли його корів пасти. Він примудрявся нелегально доїти корів, а мама приходила умовними стежками і заби-рала молоко.

Так і вижили. А в мами за несплату податків конфіскували все господарство, залишили одну хату, оточену садом із солов'ями. А в 1936 році ще більше горе: брат Іван, що нас молоком підгодовував, помер.

У 1941 році почалася війна. Прийшли німці. Працездатних забирали в Німеччину. І Яна у 1943 році могли погнати в рабство. Все літо його мати ховала, де могла, а у вересні 1943-го їх визволила Радянська Армія. Було принизливо під владою німців. Та коли визволили, життя не стало краще, але люди зітхнули свіжим повітрям.

Радянська влада почала наводити порядок. Військовозобов'язаних, аж до 1926 року народження — мобілізували. А хто шкоду робив під час окупації, тих віддали під суд.

Сьогодні таврують рад. владу, що вона була жорстока. Але судить самі. У 1942 році навесні, у полі, в скірті, жінка виявила партизана, він попросив нікому не говорити про нього. А вона не стерпіла і сказала напарникові по роботі, а той наполіг заявити в поліцію. Приїхали німці з поліцаями. Партизан не здавався, тоді підпалили скірту. Партизан не витримав, вийшов обгорілий. І що Ви думаєте? Цього, котрий наполіг заявити, замість вищої міри (смерть) засудили на 17 років, а жінці за те, що не виконала прохання партизана — п'ять ро-

ків. За мірками війни — це дитяче покарання.

У визволених районах відразу йшла мобілізація військовозобов'язаних, аж до 1926 року, їм тоді було по 17 років. Ян знав, що за рік його заберуть на фронт (тоді говорили на м'ясобійню). Жили вони вдвох з мамою, і Янові треба було забезпечити маму паливом. Заради цього він пішов працювати в радгосп візником. Помотався він тоді, на роботу далеченько — 5 кілометрів. А у неділю й на вулицю тягло погуляти. Може, тут це й зайве, але в його житті — дуже важливий момент. Коли Янові було ще 16 років, з'явилася в нього серйозна схильність у дівочу сторону. Він вирішив: якщо залишуся живий і знайду собі супутницю, то буду вірним чоловіком.

Літо 1944-го пролетіло швидко. Дров він нарубав, і стіг сіна накопив, продав. І це мамі допомага.

Настала осінь і принесла повістку Янові в Армію. Мама, перехвилювалася й злягла — серце — і проводжати не змогла Яна. Сидячи, благословила Яна в дорогу.

Потрапив Ян на гармату, що кидає «цяцьки» на 24 тисячі метрів, а по вертикалі на 18 тисяч. Навчання пройшли під Карпатами, а на початку березня 1945 року Ян уже був на вогневій позиції. У тім же березні контузило його під Крайцбергом. Спасибі лікарям, глухим не залишився, але музичний слух зник.

Армія — зона підвищеної небезпеки. У частині, де служив Ян, у 1947 році помер старшина — від білокрів'я. Того ж року в липні двоє солдатів — 20 і 21 рік — загинули. Через три місяці і Яна тяжко поранило. Життя його висіло на волосині, й печатку (шрами) на собі він носить усе життя.

По службі Ян не любив уперед вискакувати й не відставав, але військо-ву службу ніс на відмінно. Навіть військовий склад йому довіряли, а що було у військовому складі, знали тільки троє: командир частини, зав-складом і Бог.

Після народження Яна, через три роки, на відстані 500 км, народилася дівчинка, яку теж назвали Яна. Народилася вона теж у працьовитій селянській родині, у роки колективізації. Щоб люди не розбігалися, у селах паспортів не давали, а батько Яни був головою сільради й кому-с дав довідку, що той є жителем селища. Батька Яни заарештували й ку-

дись діли, їй тоді було два місяці.

З мамою Яна жила до шести років, а потім і мама пішла з життя. Залишилися Яна на колгоспному утриманні. Сиріт колгосп розподіляв по бездітних і малодітних родини. Яна потрапила до самотньої жінки, що змушувала ночами ходити за річку красти сіно, соломі.

Почалася війна, їхню територію окупували, за півтора року місцевість не раз переходила з рук у руки. Одного разу німці поперед бронепоезда поставили платформи, завантажені людьми. Там була й 12-літня Яна. І німці пішли в наступ.

ці, а попереду, метрів за тридцять, з двору вийшли дві дівчини, й одна з них Янові сподобалася. Напарникові дає команду: заходь ліворуч, а я праворуч. З жартами-примовками дійшли до гарнізону, тільки з іншого боку. Ян показав напарникові, де лазівка в частину, і той пішов. А справа в тому, що Сталін в 1947 році видав указ для солдатів строкової служби: «самовільну відсутність понад дві години — вважати дезертирством».

І Ян опинився в такому становищі: втратити дівчину (а може, вона та сама, про яку мріяв) чи йти під трибунал. Прой-

Що робити Радянській Армії? Вони відкрили вогонь по бронепоезду, підбили його, люди розбіглися.

Німців прогнали, але попереду ще два роки війни. Армію треба годувати, і всі звільнені влилися в трудовий фронт, у тому числі і Яна. В 1944 році за 5 км жінки сапували буряк, Яна їм воду носила, те-лят молоком напувала й разом з ними спала. Хата в неї була, але стояла порожня. Яну там зустріти, нагодувати, обігріти не було кому. І так аж до 1948 року.

Потім Яна почала жити й працювати у великому промисловому місті. Зарплата 300—350 рублів. За квартиру платила 50 рублів, а на інші — крутилась. У цьому місті ніс військову службу Ян. Отже, Яна і Ян живуть в одному місті, але ще одне одного не знають, а між ними відстань близько п'ятсот метрів.

Яна призвали в армію в 1944-му, і призову потім не було до осені 1947-го.

Один із хлопців призову 47-го встиг познайомитися з дівчиною, призначив побачення на неділю в 15:00, а йому звільнення не дали. Він підходить до Яна: «Допоможіть вийти в самоволку». Ян йому допоміг. Вони вийшли, а нареченої немає. Ідуть по вули-

шли гарнізон, слава Богу, ніхто з командирів не зустрівся. Дівчата вже зрозуміли, що солдатик примазується до молодшенької, до Яни. Але опікунка її не залишала. Вони йшли до подруги, а це близько трьох кілометрів. І вдалося там кілька хвилин посидіти одне проти одного, роздивитися. Це було миле чарівне створіння, обличчя молоденьке, кругле, очі, як сливи під темними бровами, чоло високе, щоки рум'яні, носик акуратний, прямий.

Погостювали й пішли назад утрюх. На щастя, біля гарнізону з'являється друг, що на пантомімах одержав команду забрати «опікунку» Яни.

Залишилися Ян і Яна удвох. Час минав, а Яна на пропозицію дружити не погоджувалася, мотивуючи тим, що вона сирота, бідна і ще молода. Ян їй теж сказав, що він небагатий — у чому він перед нею — то все, що має, і ще є бушлат. Він обійняв Яну, поцілував, адже таке боже створіння й поцілувати приємно. Після недовгих роздумів дівчина й каже: «Добре, я згодна, але з такою умовою: що в тебе було, я прощаю, але зі мною ніяких уліво чи вправо». Від таких мудрих слів Ян — на десятому небі.

Провів дівчину, подивилася, яка вулиця й номер будинку.

З'явився Ян у частину о першій годині ночі. Черговий по частині був хорошою людиною, фронтовиком, сказав: «Йди лягай спати». Янові, як то кажуть, дуже пошастило. Але ранком командир частини сказав: «Ось тобі місяць без виходу з розташування казарми». Тоді було таке покарання. Але тепер Янові служити стало веселіше. Поруч — кохана людина. Служив він в армії шість років і чотири місяці. У той час служили, не знаючи строку. Коли Ян зустрів Яну, він уже прослужив три з половиною року, а інші — служив за підтримки Яни.

Демобілізувався у квітні 1951-го. І вони дружили ще до листопада. За роки дружби вони стали немов рідні, але без яких-небудь близьких стосунків. Це все — коли одружимося, — така була вимога Яни.

Одружилися. За час служби в армії Яна так напічкали правдою, справедливістю, чесністю, а пішов на роботу, побачив зовсім протилежне. Хабарництво, нахабність, безкультур'я, підлабузництво. І з цим він зжитися не зміг. Була можливість виїхати аж в Іркутську область.

Виїхали. Півроку було дууже важко, а потім увійшли в колю й поїхало. Дали квартиру із двох кімнат, але далеко. Потім поставили на чергу на квартиру в селищі.

Через рік забрали до себе й стареньку матір Яна. Завели господарство. Там у них і народилися діти. У ті часи інженерного складу було мало, й зарплата була багато вища, ніж у робітника. І Ян Яні вніс пропозицію: «Ми — неуки. Давай дітей вивчимо». І Яна цю пропозицію підтримала безсуперечно.

Мамі Яна зі здоров'ям ставало гірше й вона хотіла повернутися в Україну. І Ян з Яною вирішили оселитися в Україні, там, де є вузи. Поселилися біля великого міста. Цим переїздом Ян і Яна зробили для дітей добре, але себе посадили на мілину.

Ян, влаштувавшись на роботу, попросив: «Дайте можливість дві-три зміни відробити в мої вихідні, у мене діти!». Відповідь: «А хто тобі винен?». І це каже керівник зміни, в підпорядкуванні якого 60 чоловік і в самого дітей 7 чи 8. В аванс і получку підлабузники тичуть йому червінці.

Милій читачу, як дивитися на це людині, напханій правдивістю, чесністю й порядністю?

І Ян пішов шукати, де легкий заробіток. Знайшов. Ян і Яна проходили в спецівках аж до 1975-го. До цього часу набудували танків, гармат, бойових літаків, боеприпасів. І тільки потім почали піднімати зарплати. І тільки тоді в Україні Янові і Яні стало дихати легше.

У 1970-му їхній старший син вступав до вузу. Зажадали довідку про сімейний бюджет. На члена родини Яна він був 33 карбованці. Тоді все було дешево, але карбованець на день — мало. В ідальні на такі гроші не пообідати. І Яні доводилося позичати. Але за те, що

позичать, вимагали відробити.

У ті часи вузи були переважно російською мовою. Тому вступати до вузу легше було тому, хто вчився в російській школі. А російська школа — за три кілометри. Діти Яна і Яни їздили туди автобусом. А за СРСР дітей возили безплатно, та й проїзд коштував тоді п'ять копійок.

По лінії поведінки старшого сина лише один раз дзвонили на роботу батькові й просили зайти до начальника залізничної станції — син на велосипеді їхав по перону. По цій справі можна було й не телефонувати.

А от уже будучи сімейним — кишки вимотав. В роду в нас була математична кмітливість, тож успішно закінчив фізико-математичну школу, спокійно вступив у вуз. Студентом став дуже молодим, тому що в школу пішов у шість років. Усе йшло нормально до четвертого курсу, а на четвертому заявив, що хоче одружитися. Батько йому пояснює, що таке сьогодні влаштувати весілля. А син у відповідь: «Ми живемо одним днем».

За місяць попередив: у вихідні привезе наречену знайомити.

Що залишилося робити Янові і Яні? Не суперечать, щоб потім не стати винними. Наречена вже квапиться — вона на три роки старша. Познайомилися зі сватами. Вони люди із вищого світу, але люди прості, тямущі.

Молоді наполягли відгуляти весілля в кафе — з п'яти вечора до одинадцяти. Поки столи накривють, буде шість. А що робити завтра, післязавтра? І довелось Янові, Яні і їхнім сватам робити три весілля: 1) у кафе, 2) у нареченого вдома й 3) у нареченої. Ну це дрібниці. Подумаєш, покарали Яна, Яну і їхніх сватів на пару тисяч рублів у той час.

Але це ще квіточки. Ягідки попереду.

Коники молоді почали викидати з перших хвилин. Автор цих рядків не прихильник плиток, але якщо щось пропустити, то не буде змісту. На другий день весілля наречена сховалася в кімнаті рюмсаги. Прийшли гості, їх веселити треба, а наречена з кониками. Янові і Яні ніколи з нареченою возитися, треба гостей обслуговувати. Ян дав сватам команду: приведіть наречену в порядок.

Два тижні відпочинку — і весілля у сватів. Гості з'їхалися в п'ятницю, а в суботу — гулянка, а в неділю — циганщина. Гості — люди різного рівня, але розходжень не було. Виконувати роль циганки зголосилася Яна. Гадала на картах і жінкам, і чоловікам. Декому так сподобалося, що кілька разів підходили, щоб погадала. Отже, на «циганах» весілля скінчилося, о сьомій ранку із хвилинами потрібно на літак. Студентам на заняття, а батькам на роботу.

Іван СИБІРЯК.
Харківська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.
(Закінчення в наступному суботньому номері).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією БАТ "Точмаш",
повідомляють про проведення аукціону з продажу активів БАТ "Точмаш". На аукціон для продажу виставляються активи БАТ "Точмаш", а саме: 1. Будівля складу моделі типу "Кісловодськ" літ. К-1, площа - 1941,1кв.м., 1983р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1е, початкова ціна продажу - 1 863 456,00грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 186 345,60грн. 2. Будівля складу моделі типу "Кісловодськ" літ. 2К-1, площа - 921,8кв.м., 1983р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1в, початкова ціна продажу - 884 928,00грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 88 492,80грн. 3. Будівля складу моделі типу "Кісловодськ" літ. 3К-1, площа - 898,1кв.м., 1983р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1д, початкова ціна продажу - 862 176,00грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 86 217,60грн. 4. Будівля побутових приміщень корпусу 202 літ. Н-4, площа - 4870,4кв.м., 1983р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 16, початкова ціна продажу - 7 952 918,22грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 795 291,82грн. 5. Будівля побутових приміщень цеху №11 літ. 2Б-4, площа - 1924,6кв.м., 1945р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1, початкова ціна продажу - 3 142 695,97грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 314 269,60грн. 6. Будівля прохідної центральної літ. І-1, площа - 390,8кв.м., 1945р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1ж, початкова ціна продажу - 675 300,00грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 67 530,00грн. З додатковою інформацією для покупців, технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 26005709162704 в ПАТ "Раифайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів з дати публікації в газеті до 13-00 16 грудня 2011р. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 20 грудня 2011р. об 11.00 год. на Донецькій філії товарної біржі "ІННЕКС" за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з керуючим санацією БАТ "Точмаш". Довідки за телефонами: (062)304-37-21, 304-77-83 та 050-35-27-113. Ознайомитися з майном БАТ "Точмаш", яке виставляється на аукціон можна на БАТ "Точмаш" за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, 1, з 9-00 години до 16-00 години.

1. Оголошення про проведення торгів з обмеженою участю
1. Замовник торгів: ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789
1.1. Поштова адреса 84305, Україна, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.
1.2. Контактні телефони (06264) 3-97-07, факс 3-14-06.
2. Інформація про процедуру закупівлі: **"Роботи з впровадження охолоджувальної установи для забезпечення в автоматичному режимі підтримки необхідних параметрів пари"**
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: **за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс - повідомлення про бажання участі у відкритих торгах**
4. Кінцевий термін подання - 13 грудня 2011 року до 13-00.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, площа Героїв ВВВ, 3а) 17.10.2011 року порушено провадження у справі №20/63 б/2011 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства "Новоайдарська птахофабрика" (93500, Луганська область, Новоайдарський район, смт. Новоайдар, код 00851488, р/р 26007000107710 в ПАТ "Укрсоцбанк", МФО 300023.
Ухвалою суду від 14.11.2011р. у справі №20/63 б/2011 відкрито процедуру розпорядження майном та призначено розпорядником майна боржника арбітражного керуючого Бугулян Олену Анатоліївну (ліцензія серія АГ № 594774 від 21.02.2011р., адреса: 91033, м. Луганськ, кв. Шевченко, буд. 17, кв. 18).
Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 09 листопада 2011 р. по справі № 5023/8658/11 фізичну особу-підприємця Фоменко Максима Миколайовича (ідентифікаційний код 3033811853, адреса реєстрації: 63707, Харківська обл., м. Куп'янськ, м-н Ювілейний, буд. 17, кв. 51) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Саутенко Сергія Олеговича (ліц. АВ № 470334 від 02.04.10 р., адреса: м. Харків, вул.. Коломенська, буд. 15, кв. 6, тел. 739-06-77). Претензії кредиторів приймаються протягом 60 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 25 жовтня 2011 року порушено провадження у справі №45/846 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Грант", м. Донецьк (ЄДРПОУ 35342804), адреса: 83114, м. Донецьк, вул. Таманська,18, р/р 260002864000 в ПАТ "Донгорбанк" МФО 334970 в м. Донецьку та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Ухвалою господарського суду Донецької області від 09.11.2011 року було призначено Розпорядником майна арбітражного керуючого Великодну Аллу Анатоліївну (ліцензія серія АВ № 456584, яка видана Державним департаментом з питань банкрутства 27.05.2009р., адреса: м. Донецьк, пр. Дзержинського, б. 2-А, кв. 69, ідентифікаційний номер 2940508345).
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 08.11.2011 р. по справі № 24/5005/14134/2011 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Приватного підприємства "ПОЛІФОРМ-М", код ЄДРПОУ 37150090, адреса: 49106, м. Дніпропетровськ, пр. Героїв, 46/244.
Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, т. (056)770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 14.11.2011 року по справі № 5015/6525/11 визнано Товариство з обмеженою відповідальністю "Авіас - Львів" (79016, м. Львів, вул. Огієнко, 18, код ЄДРПОУ 31589156) банкрутом в порядку передбаченому ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено - Кушнір Тетяну Іванівну (04208, м. Київ, проспект Правди, 96, кв. 17, ліцензія серія АВ № 307303 від 05.03.2007р.).
Усі кредитори боржника, в місячний строк з дня публікації цього оголошення, можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (54009 м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 01.11.2011 року по справі № 5016/3038/2011(9/37) введено процедуру розпорядження майном Товариства з обмеженою відповідальністю "Миколаївторгбудматеріали" (54034, м. Миколаїв, вул. Будівельників, 5 код ЄДРПОУ 31882690) відповідно до статті 11 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Фоменко Віру Михайлівну (ліцензія АВ № 547855 від 08.11.2010 року, 54020, м. Миколаїв, вул. 6 - Поперечна, 30, кв. 16).
Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 22.09.2011 р. порушено провадження у справі №50/277-Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Криптон-Лексфарма" (юридична адреса: 01030, м. Київ, вулиця Богдана Хмельницького, б. 31/27А, код ЄДРПОУ 32426509, П/р 26005301292699 у філії "Ленінградське відділення ПАТ Промінвестбанк в м. Київ", МФО 322108, П/р 26005301590 у ФАКБ "Золоті ворота" в м. Київ, МФО 300238).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (ліцензія серія АВ №547984 від 30.12.2010 року. ІПН 2763311110, поштова адреса для кореспонденції: 04119, м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 6-б, кв. 31).
Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, вул. Шевченка, 18/1) від 07.11.2011 р. по справі № 5021/2255/2011 визнано банкрутом юридичну особу-товариство з обмеженою відповідальністю "Метал-Прогрес" (40021, м. Суми, вул. Лебединська,3; ід. код 35172290, поточний рахунок №26005125728 в АТ "Раифайзен Банк Аваль", МФО 380805) та відкрита ліквідаційна процедура.
Ліквідатором призначено Чебишева Романа Євгеновича (адреса: 40030, м. Суми, вул. Шевченко, 2/190, тел. (0542) 78-83-84).
Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня виходу оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури по справах:
№ 44/216-б від 31.10.2011р. ТОВ "Альфатехбуд" (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 13-В, кв. 50, код: 31243760);
№ 50/306-б від 11.11.2011 р. ТОВ "Апвеллінг" (04053, м. Київ, вул. Ю. Коцюбинського, 7, оф. 5, код 37146985).
Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Гусара І.О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007р.), поштова адреса: а/с 29, Київ-30, 01030.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4 /вул. Тюленіна, 21) від 08.11.2011р. у справі №12/5009/1743/11 БАТ "ГАММА" (69035, м. Запоріжжя, пр. Маяковського,11, ЄДРПОУ 14313843, р/р 26003976712880 у філії ПАТ "ПУМБ" в м. Запоріжжі, МФО 313623), визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Лясковець Олексія Володимировича (69006, м. Запоріжжя, а/с 3398, 0503416850).

Господарським судом Дніпропетровської області (вул. Куйбішева, 1 а, м. Дніпропетровськ, 49000) постановою від 08.11.2011р. у справі №24/5005/14434/2011 визнано банкрутом Корпорацію "Науково-виробнича інвестиційна група "Промінь" код ЄДРПОУ 23941834, м. Дніпропетровськ вул. Героїв Сталінграду, 227.
Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора -Товариство з обмеженою відповідальністю "Спецмонтаж-БК", код ЄДРПОУ 34228420 місцезнаходження: 49000, м. Дніпропетровськ, вул.. Артема, 70.
Печатки, штампи статутні документи підприємства вважати недійсними.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4/ вул. Тюленіна, 21) від 08.11.2011р. у справі № 23/5009/6148/11 ФОП Івахненко Костянтин Вікторович (юридична адреса: 69068, м. Запоріжжя, вул. Брюлова, 17-Б, адреса для листування: 69068, м. Запоріжжя, вул. Південне шосе, буд. 75Б, ідент. код 2771013292, р/р №26000000174656 у відділенні Пу-АТ "СЕБ Банк" у м. Запоріжжі, МФО 300175) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Короленко Ірину Миколаївну (69035, м. Запоріжжя, а/с 6484, 0688631881). Заяви з кредиторськими вимогами приймаються протягом двох місяців з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалою від 25 жовтня 2011 року порушив провадження у справі № 10/5026/2337/2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "СВАН-1" (18005, Черкаська обл., м. Черкаси, вул. Р. Люксембург, 153/2, кв. 35 код ЄДРПОУ 25658686).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Юдицького Олександра Вікторовича, ліцензія АВ № 521569 від 19.07.2010 року (18000, м. Черкаси, просп. Хіміків, 60, кв. 9).
Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м.Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4)
- постановою від 11.10.2011 року по справі № 12/260/10 Товариство з обмеженою відповідальністю "Юторг МГ" (ЄДРПОУ 34501399, 69096, м. Запоріжжя, вул. Бородинська, 6.24, кв.56, р/р в ПАТ "Національний кредит", м.Київ);
- постановою від 08.11.2011 року по справі № 12/5009/6669/11 Товариство з обмеженою відповідальністю "Легион Стіл" (ЄДРПОУ 35450251, 69013, м.Запоріжжя, вул. Стартова, б. №3 - б, р/р в А Т "УкрСибБанк", м.Харків) визнані банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.
Ліквідатором призначено Мартиненко Наталію Михайлівну (поштова адреса: 69006, п/в №6, а/с № 3962, м. Запоріжжя).
Претензії кредиторів і заяви приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, площа Героїв Великої Вітчизняної Війни,3а, суддя Кривохижа Т.Г.) від 02.11.2011р. по справі № 21/616/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю "Агромонтажник", код ЄДРПОУ 32006857, адреса: с. Дзержинського, м. Олександрівськ, м. Луганськ, вул. Мира, 30а, поточний рахунок 2600630184535 в Луганськом відділі Промінвестбанку, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ковіну Світлану Іллівну, ідентифікаційний код 2250515687, (91000, м. Луганськ, вул. Польського, буд. 4, кв. 47, для поштового відправлення: 91015, м. Луганськ, кв. Ольховський, буд.14, кв.65; свідоцтво про державну реєстрацію від 09.12.2005 р. Серія ВОЗ № 024024, ліцензія .АГ № 594773 від 21.02.2011р., тел. 0666644784. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) від 10 листопада 2011 року порушено провадження по справі №3/5025/2088/11 про банкрутство Приватного Акціонерного Товариства "Шепетівський деревообробний комбінат", код ЄДРПОУ 00273945, п/р 26002430310100 в Хмельницькій філії ПАТ "Брокбізнесбанк", МФО 315858. Адреса: 30400, вул. Ватутіна, 61 м. Шепетівка, Хмельницької області.
Відкрито процедуру санації боржника його керівником та призначено керуючим санацією керівника боржника Пахолкова Ігоря Михайловича (30400, м. Шепетівка, вул. Ватутіна, 61). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кунашенко Василя Івановича (ліцензія серії АГ № 594847 від 15.04.2011р.). Адреса для кореспонденції : 30400, Хмельницька обл., м. Шепетівка, вул. Шешукова, буд. 10, кв. 30.
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва (м.Київ, вул. Б. Хмельницького, 44; суддя Головатюк Л.Д.) порушено справу № 50/270-6 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Стабіл" (код ЄДРПОУ 33102734; м. Київ, вул. Шовковична, 30-а, оф.19; п/р 26001300031372 в АКБ "Форум" м. Київ, МФО 322948). Розпорядник майна - Липовенко Ганна Володимирівна (08300, м. Бориспіль, вул. Лютнева, 8, кв.116)

11.11.2011 р. загальними зборами учасників ВП ТОВ "ОНИК-СБУД" (вул. Почайнинська 38/44, м. Київ, 04070, ЄДРПОУ 24103288) було прийнято рішення про припинення діяльності.
Ліквідаційна комісія приймає претензії кредиторів протягом двох місяців з дня публікації цього оголошення за адресою: вул. Почайнинська 38/44, м. Київ, 04070.

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 01.09.2011 по справі № 46/142-б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Київнафтабуд" (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, ідентифікаційний код 33156083, п/р № 26008001321801 в ПАТ "АКБ "КІІВ", МФО 322498) та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (04119 м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 6-б, кв. 31, ліцензія арбітражного керуючого серія АВ 547984 від 30.12.2010 р.). Заяви кредиторів та інвесторів, які бажають взяти участь в санації підприємства, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ліквідатор ТзОВ "Маст"
реалізує майно банкрута, а саме: нерухоме майно (будівлі та споруди, земельна ділянка) та рухоме майно (технологічне обладнання для виробництва мастил), які знаходяться за адресою: Львівська область, м. Стебник, вул. Дрогобицька, 127, за ціною 4 000 000 грн.00 коп.
Заявки приймаються за телефонами; 067-71-53-156 (Онушканич Ярослав Васильович - ліквідатор ТзОВ "Маст"), 066-225-16-30 (Гапонова Інна Костянтинівна) та за факсом 481-48-72.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 10.11.11р. по справі № 5021/2343/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю "Бізнес-Джет" (40024, м. Суми, вул. СКД, 25А, р/р № 26002180000264, в ПАТ "ВіЕЙБі Банк" м. Київ, МФО 380237, код ЄДРПОУ 33814486) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Солдаткіна Сергія Вячеславовича (паспорт МА 276358, вид. Зарічний РВ СМУ УМВС України в Сумській обл. 27.03.1997р., ід. код 2663101732, адреса: а/с 30, м. Суми, 40014).
Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою голови ліквідкомісії.

Октябрський районний суд м. Полтави викликає представника Кредитної спілки "Перше кредитне товариство" в якості відповідача (останнє відоме місце знаходження третьої особи : м. Одеса, вул. Базарна, 104) в судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ "Приватбанк" до Калужного Олександра Вікторовича та Кредитної спілки "Перше кредитне товариство" про звільнення майна з-під арешту.
Судове засідання відбудеться о 14 год. 00 хв. 23.11.2011 року у приміщенні суду за адресою: м. Полтава, вул. Навроцького, 5, каб. 45.
Явка до суду обов'язкова. у разі неявки, справу буде розглянуто за Вашої відсутності.
Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини неявки в судове засідання.
Суддя М.О. Материнко

Господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, проспект Шевченка, 18/1) ухвалою від 19.05.2011 р. порушено провадження у справі №5021/1100/2011 про банкрутство Фізичної особи - підприємця Шнітке Андрія Вольдемаровича (40000, м. Суми, вул. СКД, б. 19, кв. 51, і/номер 2438200178).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Барибу Сергія Григоровича (ліцензія АГ № 594806 від 08.04.2011 р., місцезнаходження: м. Суми, вул. Супруна, б. 3, кв. 66, 40011).
Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без опадів. Вітер північно-західний, південно-західний, північно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі — 0—5 градусів морозу, вдень — 1—7 градусів тепла, на півдні — 4—10 градусів тепла.

■ **1493.** У свій другій подорожі в Нового Світу Колумб відкрив острів Пуерто-Рико. ■ **1698.** У селі Ярополець під Москвою помер Петро Дорошенко, гетьман Правобережної України в 1665—1676 роках. ■ **1819.** У Мадриді відкрито Королівський музей науки та мистецтва, нині відомий світу як Прадо. ■ **1937.** В Україні прийнято постанову про заходи для повної ліквідації неграмотності серед дорослого населення. ■ **1942.** Почався наступ радянських військ під Сталінградом. Перелом у війні. ■ **1989.** Прах поета і дисидента Василя Стуса перепоховано у Києві.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

фото Віталія СКОБЕЛЬСЬКОГО.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

Чесним і талановитим найкраще жити після смерті, особливо після своєї.
Члени партії мають обати про своє зростання, членкині — бути активнішими.
Розумна людина на смітник несе пристойні речі — щоб удома не вкрали.
Гуртове — чортове, то що ви чекаєте від електорату!!!
Люби дружину міцніше, ніж любить її коханець, і зневажай набагато менше.
Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

У НИХ, У ВОВКІВ

Відчуття голоду вовка — це проблема овечок.

Корисна порада

Тому, хто не може знайти себе, я б порадив пошукати у своєму внутрішньому світі.

Нотатки атеїста

Хто б вірив у Бога, якби він точно був?!

Все по плечу

Неможливо в таблиці множення відшукати щось нове, але для на-

ших реформаторів нічого неможливого немає!

На диванах влади

Щоб сказати, що відбувається в кабінеті того чи іншого президента, — особисто мені ніяка прослушка не потрібна.

Вимагаю спростування

Люди кажуть, в ідеолога пенсійної реформи стільки мільйонів, що йому ніяка пенсія взагалі не потрібна!..

Олександр ПЕРЛЮК.

Рейтинг легкого бізнесу

Цар Мумбалайзії Мумба четвертий образився на весь світ, коли його маленьку острівну державу визнали останньою в міжнародному рейтингу легкості ведення бізнесу. Розгніваний він скликав своїх васалів і довго лаявся принижуючи й ображаючи кожного. Нарешті, вгамувавшись, запитав:

— А чим, власне, відрізняються від Мумбалайзії перші в рейтингу країни?

— Ваше Величносте, — наважився перший візир, — у цих країнах досить двох-трьох днів, щоб зареєструвати новий бізнес. (Перший візир скромно замовчав, що в Мумбалайзії всі громадяни — батраки, а

поняття бізнесмен просто не існує).

— Наказую! — заволав монарх. — Попри будь-які витрати замовити у клятих гнобителів-глобалістів новітній автомат, який за лічені хвилини цілодобово реєстрував би всіх охочих відкрити бізнес мумбалайзійців!

— Проблема було розв'язано, і незабаром

Мумбалайзія стрімко піднялася в рейтингу легкості ведення бізнесу, а завдяки створеному за океаном хитромудрому автоматом потрапила до Книги рекордів Гіннеса. Для заморської машини на центральному вигоні країни облаштували очеретяний

намет, де вечорами тепер збираються громадяни демократичної країни. Під спалахи вогнища вони танцюють нескінченні танці й співають сумні пісні про чаклуна, котрий колись припливе з-за обрію на золотій пірозі й зареєструється першим бізнесменом Мумбалайзії — назавжди!

Юрій БОЛЬШАК.

ДОШКА ПОШАНИ

Просто красень

Дмитро Табачник, міністр освіти і науки, молоді і спорту:

— Я ж не переможу конкурсу краси, щоб усім подобатися.

Від чергового:

— А всім і не треба. Головне, щоб вас помітив Володимир Путін.

А де баночки?

Олександра Кужель, політик (пішла з тігіпковської «Сильної України» в опозицію):

— Що я пропоную друзям і сама особисто роблю? Я намагаюся, наприклад, хоча б 5—6 баночок взяти тушонки щодня, або яловичини, або свинини.

Від чергового:

— Ви не забули, що все сказане може бути використано проти вас? Тепер міліція, податкова придуть до вас додому і запитають: «А де баночки?..».

Співатимуть хором

Анатолій Могильов, Прем'єр-міністр Криму (про свої мовні пізнання):

— Одна дівчина російською мовою

співала пісню, а коли я її запитав, звідки в неї таке гарне знання російської мови, вона мені відповіла: «Я взагалі співала французькою».

Від чергового:

— Не заздрю жителям Криму. Тепер, щоб їх зрозуміли, — треба співати французькою або доступно міліцейською мовою...

Масла немає, один мезим

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (виступає за заборону реклами ліків):

— Якщо щодня нашим людям утовкмачують, що «мезим незаменним», то наші люди почнуть його пити...

Від чергового:

— Тобто ви думаєте, що коли нашим людям щодня утовкмачувати, що ВВП зростає, то наші люди почнуть його намазувати на хліб замість масла?

Життя вдалося...

Андрій Золотарьов, політолог:

— Якщо судити Тимошенко, то на лаву повинні сісти для початку кілька тисяч, в яких життя вдалося.

Від чергового:

— Зачекайте! Треба буде заради реформ, посадять!

Біла магія

Роман Ландик, луганський депутат-мажор, який побив дівчину-модель Коршунову):

— Вона жестикулювала, лаялася матом, я хотів узяти її за руку, щоб вона заспокоїлася, ... передати їй білу енергетику...

Від чергового:

— Дивно те, як у неї ще голова не відірвалася від вашої білої енергетики!

Мал. Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЮРКА, Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Тетяна УВЕРОВА, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік

Для фізичних осіб: 40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота); 08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця). Для підприємств і організацій: 60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота). Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:

ТОВ «Мегі-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 22306

Макет, верстка — редакція газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ лістів

foto@golos.com.ua — відділ ліквідації

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

